

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันอังคารที่ ๓ ธันวาคม ๒๔๘๓

๑. กระตุ้ถาม

(๑) เรื่อง การสร้างทางจากอำเภอคลองท่อมถึงทุ่งสง ของ
นายเต๋ พ่วงนุ่น (กระบี่)

	หน้า
(๒) เรื่อง คลองจังหวัดระยองต้นเขิน ของ นายเสกกล เจตสมมา (ระยอง)	๖๐๖
(๓) เรื่อง ปรับปรุงระเบียบการรับแจ้งความคนเกิดคนตาย ของ นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์)	๖๐๗
(๔) เรื่อง การตัดไม้และพนักงานป่าไม้ ของ นายเสกกล เจตสมมา (ระยอง)	๖๐๗
(๕) เรื่อง ค่านักกสัตว์ทุ่งไม้เสียบ ของ นายพันธ์ มุลศาสตร์ (สุรินทร์)	๖๐๘
๒. ญัตติ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ของ รัฐบาล	๖๐๘
๓. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรคศิลปะ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓	๖๐๘
๔. ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบล บางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัด สมุทรปราการ ให้แก่นายพันตรี ประยูร สุนทรทรัพย์ พุทธ- ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๖๑๐
๕. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา ในวาระที่ ๒ และที่ ๓	๖๑๑
๖. ญัตติ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ของ นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด)	๖๒๖
๗. ร่างข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทน (ฉบับ ที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายโมรา ณ ถลาง (พังงา)	๖๒๖
๘. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายธวัช สุประภาตะนันท์ (สระบุรี)	๖๒๘

๙. ร่างพระราชบัญญัติการปลูกฝ้ายเพื่อประโยชน์แห่งอุตสาหกรรม
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) ๖๓๐
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแก้ไข
เพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายเอี่ยม สุภาพกุล
(นครราชสีมา) ๖๓๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๘/๒๔๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันอังคารที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๔ คน เป็น
 องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม
 ต่อไป ในวาระต่อไป กระทั่งที่ ๑
 ของ ร.ท. อู๊ด นิตยสุทร เรื่องการตั้ง
 นายอำเภอประจำอำเภอที่สร้างขึ้นใหม่
 ร.ท. อู๊ดฯ ไม่มา กระทั่งต่อไปของนายศิริ
 บำเพ็ญอยู่ เรื่องการส่งเสริมการปลูกพืช
 นายศิริฯ ไม่มา กระทั่งต่อไปของขุนอนุ
 กุลประชากร เรื่องค่าชดเชยที่ดินในเขต
 บึงบรเพ็ด ขุนอนุ กุล ประชากร ไม่มา
 กระทั่งต่อไปของนายเต้ พวงนุ่น เรื่อง
 การสร้างทางจากอำเภอคลองท่อมถึงทุ่งสง

นายเต้ พวงนุ่น (กระบี่) :
 ข้าพเจ้าขอตั้ง กระทั่งถาม ท่าน รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลดำริ จะสร้าง ทางจาก
 อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชไป
 เชื่อมกับถนนสายห้วยยอด กระบี่ที่อำเภอ
 คลองท่อมบ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. ข้าพเจ้าได้ทราบ ว่ารัฐบาลให้
 เงินจังหวัดกระบี่ก้อนหนึ่งเป็นจำนวนเงิน
 ๕๐,๐๐๐ บาท เพื่อสร้างทางสายนี้มา
 ครั้งหนึ่งแล้ว ทำไมคณะกรรมการจังหวัด
 กระบี่จึงส่งเงินรายนี้คืนมา

ขุนสมอาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) :
 กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. รัฐบาล มีนโยบาย ที่จะสร้างทาง
 จากอำเภอทุ่งสงไปคลองท่อมเชื่อมกับทาง
 สายพังงา กระบี่ ห้วยยอด ที่อำเภอ
 คลองท่อมในโครงการ ๕ ปีที่ ๒

๒. รัฐบาลมิได้เคยให้เงิน ๕๐,๐๐๐
 บาท แก่จังหวัดกระบี่ เพื่อสร้างทางสายนี้
 เป็นแต่เดิมทางการได้เคยกำหนดเงินทุน
 ก่อสร้างไปให้จังหวัดต่าง ๆ ดำเนินการ
 ก่อสร้างทางหลวงในบางจังหวัดตามสม-
 ควร เพื่อเป็นการเริ่มงานทางหลวงบาง
 สายที่มีความสำคัญเฉพาะจังหวัดนั้น ๆ
 สำหรับจังหวัดกระบี่ก็ได้กำหนดว่าจะแบ่ง
 ไปให้เป็นเงิน ๑๘,๘๖๕ บาท ใน

โครงการ ๕ ปีแรก แต่ภายหลังทางการ ได้เข้ามาแทรกก่อสร้างทางหลวงสายช่วยยอกระเป๋ และทางแยกเข้าจังหวัดกระบี่เสียเอง จึงมิได้โอนเงินไปให้ตั้งจ่าย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายเสกส เจตสมมา เรื่องคลองจังหวัดระยองต้นเขิน

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการดังต่อไปนี้

๑. คลองจังหวัดระยอง คลองที่ไหลผ่านตำบลแก่งเมือง ตำบลระยองต้นเขินมากจนเรือแล่นไม่ใคร่ได้ ทางการได้ดำริจะขุดลอกคลองนี้บ้างหรือไม่

๒. ปากคลองปิดโดยพื้นที่ดินที่ต้นเขินเสมอทำให้เรือค้าขายซึ่งต้องอาศัยคลองนี้ต้องหยุดชะงัก ทางการจะช่วยเหลือได้อย่างไรบ้างในเรื่องปากคลองปิดนี้

พ.อ. หลวงสุฤษฏี ยุทธศิริ (รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการขอตอบดังนี้

๑. ทางการยังมีได้ดำริจะขุดลอกคลองนี้ เพราะเห็นว่าประโยชน์ที่จะได้รับไม่คุ้มค่าใช้จ่าย เมื่อขุดก็ต้องขุดทุกปี เนื่องจากคลองนี้มีสภาพบังคับต้นเขิน

อยู่เสมอ ความจำเป็นในหน้าที่กรมชลประทานในขณะนี้ ต้องหนักไปในทางคลองชลประทานยิ่งกว่าคลองคมนาคมทั้งเงินงบประมาณ และเครื่องมือในการขุดก็มีอยู่โดยจำกัด อีกประการหนึ่ง การคมนาคมระหว่างจังหวัดกับปากน้ำก็มีถนนให้ความสะดวกอยู่แล้ว โดยมีระยะเพียง ๒ กิโลเมตรเท่านั้น ส่วนคลองนี้มีคานยาวตลอดถึง ๘ กิโลเมตร

๒. ปากคลองนี้มีสภาพที่จะต้องต้นเขิน เนื่องจากมีมรสุมคอยพัดทรายมาปิดปากคลองอยู่เสมอ ประกอบกับเหตุผลตามที่ได้ตอบแล้วในข้อ ๑ ทางการจึงยังไม่สามารถจะให้ความช่วยเหลือในบัดนี้ได้

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ข้าพเจ้าขอซัก ถ้าหากว่าทางการไม่ดำริจะขุดเขินแล้ว พวกทีมเรือแพค้าขายมีลำบากมากหรือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากทราบว่าเมื่อไรจึงจะดำริ

พ.อ. หลวงสุฤษฏี ยุทธศิริ (รัฐมนตรี) : เนื่องจากการที่จะลงมือขุดจะต้องใช้จ่ายมากและผลที่ได้จะไม่คุ้มกัน และนอกจากที่จะขุดแล้วจะต้องมีเรือขุดไปอยู่ที่นั่น และค่าใช้จ่ายในการนี้ราว ๕ แสนบาท และมีที่ทำการค้างมา

อยู่ประมาณ ๒ แห่งเท่านั้น ค่าใช้จ่าย
ไม่คุ้มกัน ถ้าหากว่ามีความจำเป็นเท่า ๆ
แล้ว ราษฎรในจังหวัดนั้นจะร่วมมือช่วย
กันชดเชยกำลังแรงคน ถ้าสามารถทำได้
แล้วทางกรมชลประทานก็อาจจะพิจารณา
ช่วยเหลือตามสมควรได้

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง
เรื่องปรับปรุงระเบียบการรับแจ้งความคน
เกิดคนตาย

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่า-
การกระทรวงมหาดไทยตั้งต่อไปนี้ การ
แจ้งความ คนเกิด คนตาย ตาม ท้องที่ นอก
เขตเทศบาล ตามที่ปฏิบัติ อยู่ในปัจจุบันนี้
ให้ราษฎรไปแจ้งความต่อกำนัน ราษฎร
ที่อยู่ห่างไกลไม่ได้รับความสะดวก รัฐ-
บาลมีนโยบายที่จะ ปรับปรุง ระเบียบนี้ให้
ผู้ใหญ่บ้านรับแจ้งความหรือไม่

ขุนสมานหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า ในขณะที่
รัฐบาลยังไม่มีนโยบายที่จะกำหนดระเบียบ
ให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน รับแจ้งความคนเกิด
คนตายตามท้องที่เขตเทศบาลเป็นกาวตาย
ตัว เพราะทะเบียนคนเกิดคนตายเป็นสิ่ง
สำคัญ ในการทำสถิติของประเทศโดย

ปกติเท่าที่ให้กำนันรับแจ้ง อยู่ในขณะนั้นก็
เพราะกำนันเป็นผู้มีฐานะ และมีความรู้
ค่อนข้างดีกว่าผู้ใหญ่บ้าน และยังมีสาร-
วัตรกำนันเป็นผู้ช่วยเหลืออยู่อีกด้วย นับ
ว่าเป็นความสะดวกแก่ราษฎรอยู่แล้ว แต่
อย่างไรก็ดีในท้องที่สะแวกกันดาร ทาง
ราชการก็ได้ผ่อนผันให้ผู้ใหญ่บ้านรับแจ้ง
แทนเป็นแห่ง ๆ ไป เช่นในอำเภอสมเด็จ
จังหวัดสงขลา เป็นต้น

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) :
การ ที่ให้ ความสะดวก เป็น แห่ง ๆ ไป นี้
ทางกระทรวงได้แนะนำไปทุก ๆ จังหวัด
หรือว่าจะรอฟังคำร้องจากท้องที่

ขุนสมานหารหิตะคดี (รัฐมนตรี) :
เรื่อง นี้ก็เป็น ทาง การ ที่ทาง กระทรวง
มหาดไทยจะต้องได้ข้อเท็จจริงทางภูมิภาค
มา อาจจะเป็นข้าหลวงหรือผู้แทนร้องขึ้น
มาเป็นแห่ง ๆ ไป แต่ว่าไม่ใช่เป็นหลัก
การทั่วไป

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ นายเสกส เจตสมมา
เรื่องการค้าไม้และพนักงานป่าไม้

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่า-
การกระทรวงเกษตรราชการตั้งต่อไปนี้

๑. พนักงาน ป่าไม้จังหวัดระยอง

มีน้อยมาก เช่นอำเภอบ้านกล้วย มีเพียง ๑ คนเท่านั้น ถ้าราษฎรไปร้องขอให้ไปตรวจไม้ป่าไปไม่ได้ตั้งนี้ ขอถามว่า รัฐบาลจะเพิ่มพนักงานป่าไม้ให้จังหวัดระยองอีกจะได้หรือไม่

๒. ตามที่รัฐบาลได้ประกาศให้ราษฎรปลูกสร้างบ้านเรือน อยู่เองโดยใช่ไม้อันเกิดขึ้นภายในประเทศนั้น แต่บัดนี้ปรากฏว่าการที่รัฐบาลได้อนุญาตให้ราษฎรตัดไม้ไปปลูกสร้างบ้านเรือนอยู่เองโดยยกเว้นค่าภาคหลวงในอัตรา ๑๘ บาทนั้นหาเป็นการเพียงพอแก่การที่จะปลูกสร้างบ้านเรือนไม้ จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะอนุญาตให้ราษฎรได้ตัดไม้โดยไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงเพิ่มขึ้นกว่านี้ อีกจะได้หรือไม่

พ.อ. หลวงศฤงษ์อุทิศศิลป์ (รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการ ขอตอบดังนี้

๑. ทางการค้าจะเพิ่มพนักงานป่าไม้อยู่เหมือนกัน แต่เวลานี้รัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้จ่ายในกิจการอื่นที่สำคัญกว่า ฉะนั้นการเพิ่มเจ้าพนักงานจึงต้องรอไว้ก่อน

๒. รัฐบาลได้พิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติป่าไม้ เพื่อให้เป็นผลตาม

ต้องการน้อยอยู่แล้ว ซึ่งจะได้นำเสนอสภาในสมัยประชุมคราวหน้า

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ข้าพเจ้าขอซักว่าเจ้าพนักงานป่าไม้จังหวัดระยองมีน้อยมากเช่นนั้น และท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าขอรอไว้ก่อน เพราะเหตุว่ามีเหตุทางอื่นมาก เช่นนี้ข้าพเจ้าขอทราบว่ามีเมื่อไรจึงจะสมควร

พ.อ. หลวงศฤงษ์อุทิศศิลป์ (รัฐมนตรี) : ความจำเป็นในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ทราบอยู่และได้ตั้งใจที่จะเสนองบประมาณเพื่อเพิ่มงบประมาณในเรื่องนี้ แต่เนื่องจากความจำเป็นที่กิจการ รัฐบาลสำหรับนั้น ต้องใช้จ่ายในการอื่นที่สำคัญกว่า งบประมาณในเรื่องนี้ไม่ได้รับอนุมัติมาจึงจำเป็นต้องรอไว้

นายเสกส เจตสมมา (ระยอง) : ข้าพเจ้าขอทราบว่ามีเมื่อไรจึงจะเพิ่มให้เท่านั้น

พ.อ. หลวงศฤงษ์อุทิศศิลป์ (รัฐมนตรี) : ทางการกักพยายามจะให้ความสะดวกแก่ราษฎรให้มาก แต่ในเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับงบประมาณ เมื่อได้งบประมาณมาเมื่อไรจึงจะเพิ่มให้ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทำต่อไปของ พล. ต. พระยามร-

วสัยสรเดช เรื่องกำหนดเวลาให้ราษฎร
เรียนจบประถมสามัญ พล.ท. พระยา-
อมรวิสัยสรเดช ไม่มา กระทั่งต่อไปของ
นายฟอง สิทธิธรรม เรื่องการราชทัณฑ์
นายฟอง สิทธิธรรม ไม่มา กระทั่งต่อไป
ของนายพันธุ มุลศาสตร์ เรื่องค่านกก
สัตว์ท่งไม้เสีย

นายพันธุ มุลศาสตร์ (สุรินทร):
ข้าพเจ้าขอตั้ง กระ ฐู่ถาม ท่านรัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรธิการ
ดังต่อไปนี้ ตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้
แถลงต่อสภาผู้แทนราษฎรว่า จะจัดวาง
ระเบียบค่านกสัตว์ให้ยิ่งขึ้นนั้น ทราบ
ว่าค่านกสัตว์ท่งไม้เสียจังหวัดบุรีรัมย์
ได้ทำการกักสัตว์ซึ่งราษฎรในท้องที่จ้ง-
หวัดสุรินทร์นำไปขายยังจังหวัดตากกลาง
เป็นเวลาอย่างน้อย ๑๕ วัน ทำให้ราษฎร
เจ้าของสัตว์ได้รับความเดือดร้อนในเรื่อง
เวลาและ สัตว์ล้มตายเพราะขาดอาหาร
ยิ่งกว่านั้น เจ้าของ สัตว์ ได้รับความเดือด
ร้อนในเรื่อง รักษาความปลอดภัย ไม่พอ
จึงขอเรียนถามว่ารัฐบาลทราบและมีนโยบาย
ที่จะช่วยเหลือให้ความสะดวกในเรื่อง
นี้หรือไม่

พ.อ. หลวง สฤษดิ์ ยุทธศิลป์
(รัฐมนตรี) : กระทรวงเกษตรธิการขอ

ตอบดังนี้ ทางกรมได้ให้ความสะดวกแก่
พ่อค้าสัตว์ที่นำสัตว์ผ่านด่านโดยทั่วๆ ไป
ตามสมควรอยู่แล้ว เฉพาะเรื่องนทางการ
ได้สอบสวนแล้วได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่
สัตวแพทย์ประจำด่านว่า ไม่เคยปรากฏ
ว่าสัตว์ของพ่อค้ารายใดได้ล้มตายที่ด่าน
กักสัตว์นี้ เนื่องจาก การอดอาหารเลย
เพราะบริเวณด่านกักสัตว์ก็มีหญ้าอาหาร
สัตว์อยู่เพียงพอ ส่วนในเรื่องความ
ปลอดภัย ทางกรมก็ได้ขอความร่วมมือ
กับกรมตำรวจโดยส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไป
ตรวจตราป้องกันกร โจรกรรมอยู่เสมอ
ต่อไปเมื่อทาง กรม ได้เจ้าหน้าที่เพิ่มเติม
ตามงบประมาณก็จะได้จัดการ ฉีดยาป้องกัน
สัตว์จากต้นทางเสียก่อน ซึ่งจะช่วย
ให้การกักสัตว์ที่ผ่าน ด่าน ได้ระยะเวลาลง
ความเดือดร้อนในเรื่องนี้จะหมดไป

ประชาชน สภาผู้แทนราษฎร :
หมควาระ กระ ฐู่ต่อไป ข้าพเจ้า ได้รับ
ญัตติของท่านสมาชิกมีผู้รับ รองถูกต้อง
ขอเปลี่ยนระเบียบวาระโดยให้กรเรื่องของ
รัฐบาลขึ้นพิจารณาก่อนวาระอื่น เมื่อไม่
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระต่อไปขอ
ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ กวบคุม
การประกอบโรคติดต่อ(ฉบับที่ ๓) พุทธ-

ศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ขอเชิญท่าน
กรรมการเข้าประจำที่ ขอให้เลขาธิการ
การอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
พระราชบัญญัติควบคุมการประกอบโรค
ศิลป์ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓ คำ
ปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา
๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียง เป็นอันว่าร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ ออก ประ กาศ ใช้เป็น กฏ-
หมายได้ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา
ร่าง พระ ราช บัญญัติ โอน ที่ ดิน ซึ่งเป็น
สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบาง
เมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัด
สมุทรปราการ ให้แก่นายพันตรี ประยูร

สุคนธ์ทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ
รัฐบาล

ขุนสมุหการหิตะคดี (รัฐมนตรี)
: ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หลัก
การและเหตุผลรายละเอียดได้ส่งไปพร้อม
กับร่างนั้นแล้ว รัฐบาลจะขอชี้แจงแต่ใจ
ความสั้น ๆ ว่าที่ดินที่จะยกให้กับนายพัน-
ตรีประยูรนี้ เดิมเราได้มาจากเขา ที่น
เขาให้ เพราะฉะนั้นมันไม่มีความจำเป็น
ที่จะใช้มันทำถนนต่อไป แล้วที่ดินเจ้าของ
ขอคืน เราก็เห็นสมควรที่จะให้เขาไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นอื่น อย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราช บัญญัติ
ฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียง เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อ
ไป ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปร
ญัตติภายในกี่วัน

ขุนสมุหการหิตะคดี (รัฐมนตรี)
: แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๑

วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมผู้นอมนั้น

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓

หลวงประดิษฐมนูธรรม (ประธานกรรมการ) : ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๔ เรียงตามลำดับมาตรา นั้น คณะกรรมการเห็นเป็นการสมควรที่จะขอแสดงให้ท่านสมาชิกทั้งหลายทราบเสียก่อนว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ กรรมการได้คำนึงถึงข้อสังเกตของท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้อภิปรายเมื่อวันพิจารณาในวาระที่ ๑ แห่งร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว กล่าวรวมความโดยทั่วไปก็คือว่า กรรมการได้พิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่ของราษฎร เป็นส่วนใหญ่ เหตุฉะนั้นเมื่อกรรมการได้พิจารณาตัดได้จากที่อื่น ๆ แล้วกรรมการจึงได้มาคิดว่า หน้าที่จะนำเงินที่ตัดได้นั้นให้รัฐบาลไปกระทำกิจการ อย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นตำเป็นสัน ในการที่จะนำ

ประโยชน์มาสู่ราษฎร ในวาระนี้จึงปรากฏว่าเมื่อรัฐบาลได้ตัดงบประมาณประจำปีซึ่งเป็นเงิน ๘๖๔,๘๘๓ บาทไปแล้ว ก็ได้ยอมให้รัฐบาลแปรญัตติให้ไปตั้งรายจ่ายที่จำเป็นบางประการ

นอกจากนั้นเมื่อได้มีเงินเหลือ คณะกรรมการได้เห็นสภาพของราษฎรเราในเวลานี้ว่ามีสิ่งจำเป็นเฉพาะหน้าอยู่ก็คือ ในเรื่องที่จะต้องช่วยเหลือราษฎรในเรื่องการชลประทาน ในการเพาะปลูก และในการพยาบาล รัฐบาลจึงได้นำเงินที่ตัดได้นั้นไปตั้งไว้เป็นเงินสำรองพิเศษอีกจำนวนหนึ่งเป็นเงิน ๑,๐๑๖,๒๖๐ บาท เงินสำรองนี้ก็มีไว้เพื่อที่รัฐบาลจะที่ใช้จ่ายช่วยราษฎร ในการชลประทาน การเพาะปลูก การพยาบาลและอื่น ๆ นอกจากนั้นยังมีปัญหาที่เราจะต้องช่วยเหลือราษฎรอีกเป็นอันมาก คือในเรื่องจัดการปราบโรคระบาดสัตว์พาหะ ในการนี้ถ้าหากว่าเราจัดการปราบโรคระบาดสัตว์พาหะในราชอาณาจักรของเราส่วนมากให้หมดไปแล้ว เชื่อว่าราษฎรส่วนมากซึ่งเป็นชาวนานั่นจะได้รับผล โดยเหตุที่สัตว์ลมตายนั้นก็จะลดน้อยลงไปและนอกจากนั้นการค้าสัตว์ของเราก็จะได้ผลเพิ่มขึ้นอีก ฉะนั้นกรรมการจึงได้เชิญ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ การ
และพร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรม-
เกษตรฯ มาชี้แจงในเรื่องนี้แล้ว ก็เป็น
อันตกลงว่าในบั้นกรมเกษตรฯ จะทำ
การ อบรมสัตว์ แพศย์ผู้ช่วยอีกเป็น
จำนวน ๒๕๖ นาย และนอกจากนั้นยังมี
ค่าใช้จ่ายในเรื่อง เชื้อร่วม และยาฉีดเพื่อ
ป้องกันโรคระบาดสัตว์ และเมื่อได้ศึกษา
เงินดูแล้ว ก็ปรากฏว่าในบั้นกรมเกษตรฯ
ต้องการเงินเพียงจำนวน สองแสนบาท
เงินจำนวนนี้จะ เป็น การเพียงพอ ในการ
อบรมนักเรียน และในการที่จะใช้เงินนี้
เป็นเงินค่าจ้างสำหรับนักเรียนที่จะ อบรม
ตลอดจนกระทั่ง ใช้สำหรับเพิ่มจำนวน
เชื้อร่วมและวัคซีนขึ้น เพราะฉะนั้น
กรมฯ การ จึง ได้ตั้งเงิน ๒๕๖,๘๘๘
บาทไว้ให้แก่กรมเกษตร และการ ประมง
โดยหวังว่าโรคระบาดสัตว์ของเรานั้น คง
จะหมดไปในราชอาณาจักรของเรา

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลได้ตัดเงิน
งบประมาณรายจ่ายพิเศษ ได้เป็นจำนวน
๑,๐๑๖,๒๖๐ บาท เงินจำนวนนี้
กรมฯ การ ได้ยอมให้รัฐบาล แปร ญัตติ
ให้เป็นเงินป้องกันราชอาณาจักรหนึ่งล้าน
บาท และนอกจากนั้นก็ไปเพิ่มให้การ
ชลประทานท้องที่และทุนสำรองสร้างทาง

ตามที่ปรากฏในรายละเอียดที่กรมฯ การ
ได้เสนอต่อสภาฯ แล้ว ในการพิจารณา
งบประมาณนั้น กรมฯ การ ได้วางข้อ
สังเกตไว้อีก แต่ว่าในฐานะที่ข้าพเจ้าได้
เป็นประธานกรมฯ การและเป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง อยู่ นั้น จึง ขอ
แถลงร่วมกันเสียว่า ข้อสังเกตของ
กรมฯ การนั้น ทางรัฐบาลจะรับเอาไป
พิจารณา และพยายามปฏิบัติให้เป็นไป
ตามข้อสังเกตของกรมฯ การ และเมื่อ
ได้แถลงถึงข้อความทั่วไปดังนี้แล้ว ต่อ
ไปนี้ก็ขอให้พิจารณาถึงตัว พระราช บัญ-
ญัติงบประมาณเรียงตามลำดับไป

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) :
ในร่าง พระราช บัญญัติที่ กรมฯ การ ได้
เสนอต่อสภาฯ นั้น ขอแก้ไขมาตรา ๓
หน้า ๒ อนุมาตรา ๕ คำว่า "เงิน
สำรองจ่าย ๒๕๒,๘๑๑ บาท" นั้น ขอ
ให้แก้ไขเป็นดังนี้ "เงินสำรองจ่าย ก.ทั่วไป
ไป ๑๐๐,๐๐๐ บาท ข. ช่วยราษฎร
ในการชลประทาน การเพาะปลูก การ
พยาบาลและอื่น ๆ ๑๕๒,๘๑๑ บาท"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่านเรียงตาม
ลำดับมาตรา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
พระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๘๔ ค่าปรารภ มาตรา
๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ อนุมาตรา
๑ เงินงบประมาณมหาดษัตริย์ ก. ข. ค. ง.
อนุมาตรา ๒ บารักเงิน ก. ข. อนุมาตรา
๓ เงินจ่ายตามข้อผูกพัน ก. ข. ค. ง. อนุ
มาตรา ๔ เงินค่าก่อสร้างและซ่อมแซม
สถานที่ราชการ

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่-
ฮ่องสอน) : ในอนุมาตรา ๔ เงินค่า
ก่อสร้างและซ่อมแซม สถานที่ราชการ
ปรากฏว่าทางกรมการธิการ ได้ตัดเงินค่า
ก่อสร้างและย้ายโรงเรียนประจำจังหวัด
แม่ฮ่องสอน ที่จะสร้างใหม่ ออกจะขอ
ทราบว่าการกรมการธิการมีเหตุผลอย่างไร
กรมการธิการ จึงได้ตัดตามที่กระทรวง
กรมการได้ขอตั้งไป ขอทราบเหตุผล

น.ย.หลวงกาจสงคราม (รัฐ-
มนตรี) : ในเรื่องงบประมาณที่ตั้งไว้
สำหรับย้าย โรงเรียน ประจำจังหวัดแม่-
ฮ่องสอนนั้น กรมการธิการได้ตัดออก
ด้วยเหตุที่ว่าโรงเรียน ประจำจังหวัดแม่-
ฮ่องสอน ทางราชการได้อนุญาตให้สร้าง
เพิ่งสร้างแล้วเมื่อปีกลาย เป็นโรงเรียน
ที่เพิ่งสร้างขึ้นมาใหม่ ๆ แล้วจะย้าย ไป

เช่นนี้รู้สึกว่าเป็นการนำเสียตายนที่เสีย
ไปโดยไม่จำเป็น และถ้าจะพิจารณาถึง
การสร้างโรงเรียน ประกอบกับการสร้าง
สนามบินแล้ว ย่อมเห็นโครงการที่ใหญ่
และพิจารณากันมาเป็นเวลานาน ย่อม
จะพิจารณากัน รอบคอบ อยู่แล้วว่า โรง-
เรียนสามารถจะตั้ง อยู่ที่ไหนต่อไปได้หรือ
ไม่ และได้มีผู้เชี่ยวชาญในการบินได้
ไปตรวจดูแล้ว เห็นว่าโรงเรียนนั้นตั้ง
อยู่ต่อไปได้ และถึงโครงการหนึ่งนั้นก็
และเครื่องบิน ที่จะ ไปลงนั้นไม่บ่อย จน
เกินไป จนถึงกับทำให้เด็กเรียน ไม่
สามารถจะเล่าเรียนได้ อย่างมากสัปดาห์
ละหนึ่งครั้งหรือสองครั้ง เพราะฉะนั้น
กรมการธิการ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่จำ
เป็นจะต้องย้ายไปที่อื่น และถึงโครงการ
หนึ่งโรงเรียนที่สร้างขึ้นมาใหม่ ๆ แล้วจะ
ย้ายไปนั้น จะทำให้คนมองไปโน่นแ่งเสีย
หายแก่ฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นถ้าตั้ง
อยู่ที่เดิมได้นั้น คิดว่าเป็นการดี พอจะ
ไปได้อยู่แล้ว

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่-
ฮ่องสอน) : โรงเรียนประจำจังหวัด
แม่ฮ่องสอนที่ทาง กระทรวงกรมการขอ
ให้รื้อย้ายออกไป มีเหตุผลเนื่องจากอยู่
ใกล้เขตสนามบินเกินไป อันที่จริงข้าพเจ้า

เชื่อว่าทางกรรมธิการก็คงไม่ให้เชิญนัก
 บนหรือผู้เชี่ยวชาญ หรือไม่ต้องผู้เชี่ยวชาญ
 ชาญ คือผู้ที่ไต่ไปเคยเห็นมาแล้ว ก็คง
 จะไม่ให้เชิญมาชี้แจงว่าจะเป็นภัยหรือไม่
 เมื่อเดือนเมษายนปีนั้นเอง ได้มีเครื่องบินไป
 ลงที่แม่ฮ่องสอน ข้าพเจ้าและข้าหลวง
 ประจำจังหวัดได้ไต่ไปพบกับนักบินนักบินก็
 เคยปรารถนาว่าโรงเรียนอยู่ที่ใกล้ซัดกับสนาม
 บินเกินไป ซึ่งอาจจะเป็นภัยแก่นักเรียน
 และเครื่องบินที่บินขึ้นไป ก็จะเป็นภัยแก่
 เครื่องบินอยู่แล้ว คือ อยู่ใกล้ซัดกับช่อง
 เขาที่จะชนลงจึงเห็นว่าควร จะย้ายเสีย
 ซึ่งทางจังหวัดก็ได้ขอมาแล้ว ประกอบ
 กับเลขาฯ กว. คุณทองดีก็เคยไปแล้ว
 ข้าพเจ้าเห็น ว่าคงจะ เข้าใจดีจึงได้ตั้งงบ
 ประมาณหมื่น ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรรมธ
 ิการคงไม่ทราบในเรื่องนี้ แต่ถ้าข้า
 ใจในเรื่องนี้แล้ว ก็คงจะไม่ตัดในเรื่อง
 นี้ ข้าพเจ้าอยากจะให้แก้ไขในเรื่องนี้
 เสีย เพราะว่าในปีต่อไปจะได้หาสถาน
 ที่ดีกว่านี้ แล้วสร้างโรงเรียนใหม่ ในปี
 ต่อไปบริษัทเดินเมล์อากาศ ก็คงจะได้
 ใช้สนามบินนี้อีก ซึ่งจะเป็นภัยแก่ตัว
 โรงเรียนนั้นไม่เป็นไร แต่เป็นภัยแก่
 เครื่องบินนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามากกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ว่าควรให้เป็น ไปตามร่างที่ กรรมธิการ
 เสนอมา ขอให้ไปรพชกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

- ก. อนุมาตรา ๕ เงินสำรองจ่าย อนุมาตรา
- ๖ สำนักนายกรัฐมนตรี ก. สำนักงาน
- เลขานุการนายกรัฐมนตรี เงินเดือน
- ค่าใช้สอย ข. กรมเลขาธิการ คณะรัฐ-
- มนตรี เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
- ค. กรมโฆษณาการเงินเดือน ค่าใช้สอย
- การจร ง. กรมประชาสัมพันธ์ เงิน
- เดือน ค่าใช้สอย การจร

นายทอง อยู่ เอี่ยม บุญดี

(นนทบุรี) : คณะกรรมธิการ ได้
 พิจารณาที่ตั้งเงินของกรมประชาสัมพันธ์
 ทั้งค่าใช้สอย และการจรก็เป็นอัน มาก
 กันแล้วข้าพเจ้าสงสัย ขอตั้งความข้องใจ
 ต่อคณะกรรมธิการว่า กรมประชาสัมพันธ์
 สงเคราะห์ตั้งขึ้นก็โดยอาศัย พระราช-
 บัญญัติ พระราชบัญญัติตั้ง กรมประชา-
 สงเคราะห์นั้น มีความมุ่งหมายทำเนิน
 ความเจริญให้แก่ ประเทศชาติ อย่างถูก
 ต้องที่สุด ซึ่งข้าพเจ้าและผู้อื่นก็สนใจมา
 นานแล้ว คล้ายกับว่าเงินความผันกว่าได้
 ว่าเมื่อไรการประชาสัมพันธ์จึงจะเกิด

เป็นกฎหมายขึ้น เป็นแนวปฏิบัติ
 ของพวกเรา คือเพราะเหตุอะไร เพราะ
 มองเห็นกันโดยทั่ว ๆ ไปแล้วว่า พด
 เมืองในประเทศของเราเนี่ย ไม่ค่อยจะ
 อุ่นหนาสักเท่าไรนัก ยังขัดสนจนยาก
 กันอยู่ ตามท้องที่ทั่ว ๆ ไปจะเห็นว่า
 ราษฎรตำบลหนึ่งหมู่บ้านหนึ่ง จะมีเงิน
 ทองติดบ้านสักสิบบาทก็ทงยาก หรืออีก
 ประการหนึ่ง ก็ต้องเช่าที่ดินกินที่มากิน
 กินอยู่เป็นหลายร้อย ครัวเรือน นี่เป็น
 ความจริง พระราชบัญญัติตั้งกรมประชา
 สงเคราะห์ที่ประกาศเป็นกฎหมาย ซึ่ง
 สภาฯ อนุมัติไปแล้วเนี่ย ก็เพื่อประโยชน์
 ที่จะให้พลเมืองเรามากินใช้มที่อยู่โดยทั่ว
 หนากัน นี่เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ที่ว่ากันเรา
 ก็มีควมประสงค์จะบำรุงให้เจริญก้าว
 หน้าโดยรวดเร็ว แต่กรมราชการมาตัด
 เสียแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่างานนั้นจะชงงก
 ดอຍไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งความ
 ข้องใจ ขอให้คณะกรรมการชี้แจง
 เรื่องนี้ให้กระจ่างขึ้นสักหน่อย

นายถวิล อุดล (กรรมาธิการ):

พูดถึงความสำคัญ ของ กรมประชาสง
 เเคราะห์ตามที่ท่านสมาชิกที่ท้วงนั้นกรรมา
 ธิการชี้ให้เห็นพ้องด้วย แต่การที่กรรมา
 ธิการได้ลดเงินค่าใช้จ่ายก็ การจริงก็

ของกรมประชาสงเคราะห์นั้น กรรมาธิ
 การขอเรียนว่าการลดลงนั้น ไม่ทำให้งาน
 ของกรมประชาสงเคราะห์เสียไป ข้าพ
 ภาว่าท่านจะพิจารณาการลดเงินของกรรมา
 ธิการแต่ละประเภทแล้ว ท่านจะเห็นได้
 ว่าการลดของ กรรมา ธิการ นั้นเป็น การ
 สมควรอย่างถึง ค่าใช้สอยที่ลดลง ๑๐,
 ๐๖๘ บาท นั้นขอเรียน ว่าตั้งเงิน
 ๑๐,๐๖๘ บาทที่กรรมาธิการตัดออก
 มีประเภทที่สำคัญอยู่คือค่าชื้อเครื่อง
 ฉายและถ่ายภาพยนตร์ กรรมาธิการได้
 ตัดเงินที่ชื้อชื้อเครื่อง ฉายและ ถ่ายภาพ
 ยนตร์นอกเสีย ingtona โดยเห็นว่ากรม
 ประชาสงเคราะห์นั้นเป็นกรม ที่เพิ่งเริ่มจัด
 ตั้งขึ้น พุดถึงเครื่องฉายและเครื่องถ่าย
 ภาพยนตร์นั้น ปรากฏว่ามีของกระทรวง
 ทบวงกรมอื่น ๆ อยู่เป็นอันมาก อย่าง
 เช่นกรมโธษณการ กรมสาธารณสุข
 เป็นต้น กรรมาธิการเห็นว่าในการที่กรม
 ประชาสงเคราะห์ เพิ่งเริ่ม จัด ขึ้น กรม
 ประชาสงเคราะห์ควรจะขอความร่วมมือ
 อยืมเครื่องฉายและเครื่องถ่ายภาพยนตร์
 จากกระทรวงทบวงกรมเหล่านั้น กรรมา
 ธิการจึงได้ตัดออกเสีย

ถึงการจรกรรมาธิการ ได้ตัดออก
 ๑๒๕,๕๕๖ บาท ในจำนวนนั้นเห็นว่า

บริษัท แยกออกเป็นค่าใช้จ่ายสร้างนิคม
สร้างตนเอง และค่ารถแทรกเตอร์ใน
นิคมสร้างตนเอง เหตุผลที่กรมวิชาการ
ตัดออกจากงบประมาณการจรรจนั้น เพราะ
เหตุว่าในกิจธุระเกี่ยวกับ นิคมสร้างตน
เองนั้น กรมประชาสงเคราะห์ได้ขอยืม
เงินคลังไปเป็นเงิน ทุนใช้จ่ายในกิจการ
เหล่านั้นอยู่แล้ว ในลักษณะของการ
จ่ายเงิน ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ขอตั้ง
มานาน กรมวิชาการเห็นด้วย แต่เห็น
ว่าควรจะจ่าย จากเงินลงทุน ไม่ใช่จ่าย
จากงบประมาณประจำ เพราะฉะนั้น
กรมวิชาการจึงได้จัดข้อเสนี้

มีจะ ขานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านไม่ขี้ใจเกินไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
จ. คณะกรรมการกฤษฎีกา เงินเดือน ค่า
ใช้สอย ฉ. คณะกรรมการข้าราชการ
พลเรือน เงินเดือน ค่าใช้สอย ช. คณะ
กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เงินเดือน
ค่าใช้สอย อนุมาตรา ๗ กระทรวงกลา-
โหม เงินรายจ่ายประจำ อนุมาตรา ๘
กระทรวงการคลัง ก. สำนักงานเลขา
ณูการรัฐมนตรี เงินเดือน ข. สำนักงาน
ปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้สอย

ค. กรมคลัง เงินเดือน ค่าใช้สอย การ
จร ง. กรมบัญชีกลาง เงินเดือน ค่า
ใช้สอย จ. กรมพัสดุ เงินเดือน ค่าใช้
สอย การจร ฉ. กรมศุลกากร เงิน
เดือน ค่าใช้สอย การจร ช. กรมสรรพ
สามิต เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ซ.
กรมสรรพากร เงินเดือน ค่าใช้สอย การ
จร อนุมาตรา ๙ กระทรวงการต่างประเทศ ก.
สำนักงานเลขาธิการรัฐ-
มนตรี เงินเดือน ข. สำนักงานปลัดกระ
ทรวง เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
อนุมาตรา ๑๐ กระทรวงเกษตรธิการ
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี เงิน
เดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงิน
เดือน ค่าใช้สอย ค. กรมเกษตรและ
การประมง เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
ง. กรมชลประทาน เงินเดือน ค่าใช้สอย
การจร จ. กรมที่ดินและโลหกิจ เงิน
เดือน ค่าใช้สอย การจร ฉ. กรมป่าไม้
เงินเดือน ค่าใช้สอย ช. กรมสหกรณ์
เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร อนุมาตรา
๑๑ กระทรวงธรรมการ ก. สำนักงาน
เลขาธิการรัฐมนตรี เงินเดือน ข.
สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่า
ใช้สอย

นายทองอยู่เยี่ยมบุญอ้อม (นท-
บุรี) : ในอนุมาตรานี้ ข้าพเจ้าแปร-
ญัตติไว้ในเงินเดือนว่า กระทรวงธรรม-
การตามรายการลำดับที่ ๓ เงินเดือนสำ-
หรับข้าราชการของการศึกษาผู้ใหญ่ที่ต้ง
ขึ้นใหม่ ๓๕,๕๘๐ บาท ข้าพเจ้าขอให้
ตัด ๒๐,๐๐๐ บาท ให้คงเหลือแต่
๑๕,๕๘๐ บาท คณะกรรมาธิการไม่
เห็นด้วย ข้าพเจ้าจึงใคร่เสนอให้สภา ฯ
ให้พิจารณาอีกสักครั้ง หนึ่ง ในเรื่อง น
คือมาจับเหตุและผลได้ว่า กระทรวง
ธรรมการจะตั้งองค์การจัการศีกษาผู้
ใหญ่ขึ้น และได้ปฏิบัติไปแล้ว โดย
อ้างเหตุผลว่ามีผลเมืองที่มาเรียนการศีก-
ษาผู้ใหญ่จนถึงแสนเศษ ๆ และได้ตั้ง
โรงเรียนไปแล้วถึงประมาณ สองพัน โรง
เรียนนั้น ข้าพเจ้าขอเสนอสภา ฯ ว่าถ้า
จะพูดกันแต่เพียงปลักย่อยแล้ว ก็ยอม
จะต้องเป็นไปอย่างนั้นจริง ๆ แต่ถ้าจะดู
กันให้ซึ้งแล้วเป็นไปไม่ได้เลย ถ้าจะไป
เห็นข้อเท็จจริง ที่บังเกิดมีอยู่แล้วว่าได้
เตรียมกันมาเมื่อเร็ว ๆ นี้ ข้าพเจ้าจำได้ว่า
ดูเหมือนประมาณเพียง ๒-๓ เดือนเท่า
นั้น คือทางการได้ดำเนินการจัดการศีก-
ษาผู้ใหญ่เป็นการทดลองขึ้นที่ โรงเรียน
ประชาบาลแล้วนับว่าวันนั้นให้มาเรียน วัน

แรกมีนักเรียนมาโรงเรียนนั้น ๕๐ คน
โรงเรียนนี้ ๗๐ คน จะมีสถิติให้กระ
กระทรวงธรรมการพิจารณาอีกเพียงวันเดียว
หรือสองวันเท่านั้น พอวันต่อไปแล้ว
ไม่มีเลย บางทีครูไปนั่งเปล่า ๆ ไม่มี
นักเรียนมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นการผ่นชีวิตจิตใจของประชากรเป็น
อย่างยิ่งหลักเจตนาารมณนั้นจะผ่นกัน ไม่
ได้ เป็นของธรรมดา เพราะค่าที่อะไร
ผู้ใหญ่ไม่มีอายุแก่เสียแล้วทางการกำหนด
อายุตลอดขึ้นไปจนถึงอายุ ๗๐-๘๐
-๘๐ อย่างไรก็ตาม สภา ฯ นี้พึงทราบ
เถิดว่าคนแก่ ๆ นั้นจะมาเล่าเรียนดั่งที่
ปฏิบัติกันกันนั้นยอมเป็นไปไม่ได้ ข้อ
นี้ข้าพเจ้าใคร่ขอค้าน ส่วนหลักการใหญ่
ที่จะตั้งองค์การศีกษาผู้ใหญ่ นั้นข้าพเจ้า
ไม่คัดค้าน ข้าพเจ้าสารุ ข้าพเจ้ามีความ
ยินดีว่าประเสริฐยิ่ง แต่ส่วนปฏิบัติการ
นั้นข้าพเจ้าขอค้าน ฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
เสนอว่ารัฐประศาสน์ โนบายอื่นใดที่เรา
ควรจะดำเนินงานได้ก็มีอยู่ ไม่ควรจะ
ต้องเสียเงินตั้ง ๒-๓ หมื่นดั่งที่ปฏิบัติ
กันนี้เลย ข้าพเจ้าขอเสนอว่าให้ร่วมมือ
ร่วมใจกันวางแนวกฎหมาย ให้มีหลัก
การว่าประมาณสัก ๓ ปีราษฎรที่มีอายุ
ตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปถึง ๔๐ ปี หรือ ๔๕

ไปแล้วก็ต้องอ่านหนังสือไทย ออกเขียน
หนังสือไทยได้สมควรมุ่งหมาย การ
ศึกษาผู้ใหญ่นี้จะเอากันถึงชั้นประถม
หรือมัธยมนี้ยอมเป็นไปไม่ได้แน่ ๆ น
ข้าพเจ้าขอรับรองโดยความจริงใจดำมั่น
ว่าชั้นปี่ล่อยปละกันแล้วข้าพเจ้าเห็นว่าจะ
ต้องเสียเงินเปล่า ๆ ถ้าได้ออกกฎหมาย
ดังกล่าวมานี้แล้วกว้างเงื่อนไซ
ว่ากรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ชั้นอำเภอ
ชั้นตำบลมีอยู่แล้ว เอาไปกินเงินเดือน
อะไรกันให้เสียเปล่า ๆ จงช่วยกันในการ
สร้างชาติให้ผู้ใหญ่ของเราได้รับการศึกษา
ทั่วถึง ๆ ชั้นกว่ากันประเทศเรายังไม่
ต้องข้งเงินมาใช้ให้ เมื่อ ๓ เดือนแล้ว
กรรมการก็ไปตรวจตราสอบสวนหรือให้
วิธีสอบกัน ว่าถ้าหากกรรมการผู้ใดเขียน
หนังสือเต่านหนังสือออกแล้ว ก็ให้
หนังสือสำคัญรับไป อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็น
ว่าผู้ใหญ่ของเราที่ขาดการศึกษาอยู่ในประ
เทศชาติของเรา ที่มีสถิติตั้ง ๖๕ เปอร์-
เซนต์นั้น จะลดน้อยลงไปยังอย่างทัน
ตาและทันใจ เพียงประมาณสัก ๖ เดือน
เท่านั้นจะหมดไปและให้มีเงื่อนไซอีก
ประการหนึ่งว่า ถึงท่านจะไปเล่าเรียน
ยังโรงเรียนใดก็ยิ่งดี ท่านจะศึกษาใน
ระหว่างครอบครัวที่บ้านของท่านเองโดย

อาศัยกุลบุตรหรือบุตรธิดาแท้ ๆ เมื่อ
กลับมามีเวลา ก็อ่านอนกันเปล่า ๆ
ให้เขียนหนังสือหรืออ่านหนังสือไปทั่ว
ตัว ๓ เดือนเท่านั้นต้องสำเร็จแน่ ๆ
การที่เพิ่มเงินนข้าพเจ้าไม่เห็นตัวในหลัก
การอันนี้ เพราะฉะนั้นขอให้กรรมการ
การแถลง

นายทองดี ฤกาพลินธุ์ (มหา-
สารคาม) : ความจริงในเรื่องการศึกษ
ผู้ใหญ่นี้ ว่ากันโดยทั่วไปแล้ว สมาช
นรับรองนโยบายของรัฐบาลแล้ว และ
โดยเฉพาะท่านผู้แทนเพื่อน ของ ข้าพเจ้า
ซึ่งได้กล่าวเมื่อก่อน ก็มีส่วนร่วมอยู่ด้วย
ที่ได้รับรองนโยบายแล้ว ตามที่รัฐบาล
แถลงมา วิธีการที่ท่านพูดเมื่อก่อนคล้าย ๆ
กับท่านพรางตัวท่านเอง เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจด้วย ความจริงท่าน
บอกว่าผู้ใหญ่ไม่กลัวจะเรียน ข้าพเจ้า
อยากจะถามท่านสักหน่อยว่า ท่านมหา
อายุเท่าไรที่เรียน ๓ ประโยค ๖ ประโยค
นี้เป็นข้อหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
ที่ท่านบอกว่า กรรมการ มีอยู่ทุกจังหวัด
แล้วขอนข้าพเจ้าขอรับรองว่าเป็น ความ
จริง แต่กรรมการของเราทุกวันนี้ทำงาน
เหลือมือมากทีเดียว เพราะเหตุว่าบาง
จังหวัดเป็นจังหวัดใหญ่ ๆ เช่นอย่างจัง-

หาข้ออุปสมถผลเมืองถึง ๗ แสนกว่า จะ
 ต้องใช้เงินเป็นหนึ่งนับตั้งหลาย ๆ แสน
 เพียงแต่ควบคุมเงินเท่านั้น ธรรมชาติ
 ก็ค่อนข้างจะลำบากอยู่แล้ว ยิ่งกว่านั้น
 การศึกษาของเราในขั้นต้น ๆ เราได้
 ขยายชนมากด้วยการรับรองนโยบายของ
 รัฐบาลเองการอาชีวศึกษาตลอดจน
 ประชาบาลนิยมมากทีเดียว เพราะเหตุฉะนั้นงานของ
 ธรรมชาติกรรมการเพียงแต่จะปฏิบัติ
 เฉพาะสามผู้ศึกษากับอาชีวศึกษาก็มาก
 เพียงพออยู่แล้ว ยิ่งกว่านั้นยังมีงานฝาก
 อีก เป็นต้นว่ากรมศิลปากรเอาไปฝาก
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เอาไปฝาก และ
 งานกรมธรรมการเกี่ยวกับพระกับเจ้าอีก
 ก็มีไม่เว้นแต่ละมือ ถึงแม้จะมีธรรมการ
 ผู้ช่วยบางจังหวัด ก็แค่ออยู่แล้ว เหตุ
 ฉะนั้นความจำเป็นจะต้องใช้เงิน ก็ย่อมมี
 ขึ้นตามนโยบาย เมื่อสภา ฯ รับรอง
 นโยบายว่าจะให้จัดการศึกษาผู้ใหญ่เมื่อ
 ไม่ให้สัตกแล้ว จะไปทำงานอย่างไร
 กัน เมื่อมีนโยบายแล้วก็จำเป็นจะต้อง
 ใช้คนและที่ขอมมา ๒๘ จังหวัดนั้นเป็นความ
 คิดครั้งแรก ครั้นต่อมาเมื่อเราเปิดประ
 กาศขึ้นว่าขอให้ทางจังหวัดต่าง ๆ ลง
 ติงการทดลองมา เราเห็นว่าจังหวัดต่างๆ
 ได้ส่งรายงานมาเกือบแทบทุกจังหวัด

บางจังหวัดมีถึงร้อยโรงเรียนก็มี นี่เป็น
 เพียงชั้นทดลอง ข้าพเจ้าขอเรียนว่าท่าน
 ผู้แทนราษฎรที่กล่าวเมื่อก่อนว่า จำนวนที่
 ได้ส่งมานั้นเป็นจำนวนครั้งแรก แล้ว
 ต่อไปไม่เป็นเช่นนั้น คือครั้งแรกส่ง
 มาหนึ่งร้อย ครั้งหลังอาจจะเพิ่มห้าสิบน
 นั้น ข้าพเจ้าขอรับรอง ก็เพราะเหตุที่
 เป็นการทดลองนี้ เราจึงได้ขอร้องไปทำ
 จริง ๆ ขึ้นเพราะเหตุที่ทดลองไม่ได้ผล
 เช่นนี้ เราจำเป็นจะต้องทำจริง ๆ ใน
 ๒๘ จังหวัด ให้เป็นผลจริงจึงขึ้น ใน
 ส่วนนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่าน สมาชิกคงจะ
 เห็นใจกระทรวงธรรมการในการจัดการ
 การศึกษาขึ้นตามจังหวัด เพื่อให้สมตาม
 ความปรารถนาที่ท่านทั้งหลายได้ร้องเรียน
 อยู่ และสมกับสภา ฯ นี้ได้รับหลักการแล้ว

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญยอม (นนท
 บุรี) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอวิงวอนท่าน
 สมาชิกร่วมงานในสภา ฯ อีกครั้งหนึ่งว่า
 หลักการที่จะตั้งองค์การศึกษาผู้ใหญ่ข้า
 พเจ้าไม่ขัดข้อง ข้าพเจ้ายินดี ข้าพเจ้าคัด
 คำนการใช้จ่ายเงินต่างหาก ตามรายละเอียด
 ปราบกฐิตแล้วว่าจะต้องเพิ่มเจ้าพนักงาน
 จีนโทขึ้นอีก ๒ ตำแหน่ง เงินเดือนคน
 ละ ๑๔๐ บาท ขึ้นตรอก ๒๘ ตำแหน่ง
 นี้รู้สึกว่ามีมาก คล้าย ๆ กับกำนันการ

เมืองพูดกันว่าสร้างตำแหน่งขึ้นไว้บรรจุคน นวัตกรรมกันเสียให้แรงเถิด เพราะฉะนั้นตามที่ข้าพเจ้าเสนอโดยขอให้รัฐบาลประกาศไปโดยดำเนินก้าวไปในการออกกฎหมาย แล้วให้ราษฎรศึกษาของตนเอง กระทรวงธรรมการมีแต่หน้าที่คอยรับสอบเท่านั้นเอง นี่ข้าพเจ้าเห็นว่าเหมาะกว่าที่จะนำเงินไปใช้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าของวิงวอนให้ลงมติว่า จะให้ใครชนะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่กรมการเรือนอมา ขอให้ไปประท้วงมื่ออื่น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปประท้วงมื่ออื่น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นไปตามกรรมาธิการเสนอมา ขอให้
เลขาธิการสภาฯ อ่านต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ค. กรมธรรมการ เงินเดือนค่าใช้สอย
การจร จ. กรมพลศึกษา เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร จ. กรมศิลปากร เงินเดือน ค่าใช้สอย น. กรมสามัญศึกษา

เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ช. กรมวิชาการ เงินเดือน ค่าใช้สอย ช. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ฉ. เงินการประถมศึกษา เงินอุดหนุนราชบัณฑิตยสถาน อนุมาตรา ๑๒ กระทรวงมหาดไทย ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี เงินเดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ค. กรมตำรวจ เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ง. กรมมหาดไทย เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร เงินส่งเสริมเทศบาล

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญญ์ถิม (นนทบุรี) :
ในอักษร ง. ข้าพเจ้าขอประยูติไว้ตามที่คณะกรรมการได้ตั้งงบประมาณโตงงบประมาณหนึ่งไว้ ข้าพเจ้าขอให้เพิ่มเงินเดือน กำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สรรวัตรกำนันตั้งต่อไปนี้ ๑. กำนันคนหนึ่งเดือนละ ๖ บาท ๒. ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งเดือนละ ๒ บาท ๓. แพทย์ประจำตำบลคนหนึ่งเดือนละ ๒ บาท ๔. สรรวัตรกำนันคนหนึ่งเดือนละ ๑ บาท กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ท่านแสดงว่าเงินเราเจียดเต็มที ถ้าหากว่าจะเพิ่มกันในทางนี้แล้ว ก็ยังชนภาษีอากรกับราษฎรอีก

ในเรื่องการขึ้นภาษีอากรนั้นผู้แทนราษฎรกลัวกันนัก เพราะว่าเป็นเสมือนแอกวางบนบ่าของราษฎรก็ขอขอบพระคุณท่านแต่ที่ตัดมาทางใดทางหนึ่งแล้ว ก็ควร จะเพิ่มเติมให้แก่กำนันให้พอ สมกับฐานะที่เรียกว่ากำนันผู้ใหญ่บ้าน เท่าที่ปรากฏทุกวันนี้ปรากฏเป็นข้อเท็จจริงขึ้นแล้วว่า กำนันที่ปกครองท้องที่ตำบลต่าง ๆ ก็คือ ผู้ใหญ่บ้านก็คื ต่างคนต่างบ่นว่าอยากจะลาออกกัน เพราะงานมากกว่ารายได้มากมายนัก อันนี้ข้าพเจ้าก็สนเท่ห์ใจ จึงได้แนะนำว่าช่วยกันทำงานเพื่อสร้างชาติกันไปพลางก่อนเถิด แต่ความจริงกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ ทำงานปกครองนี้ ย่อมทำงานอาบเหงื่อต่างน้ำให้แก่ประเทศชาติ ถ้าหากว่าเราได้บำรุงให้เหมาะสมแก่ฐานะารูปแล้ว พอมีกินมิใช่ไม่ต้องพะวงแล้ว ก็จะเหมาะสมยิ่งขึ้น เมื่อได้คนที่ตั้งมาใช้ในการแล้วก็จะทำประโยชน์ อัน ยิ่ง ใหญ่ ให้แก่ประเทศชาติมิใช่น้อย

อนึ่ง ข้าพเจ้าขอเสนอว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่นั้น เรายังไม่เลิกไปตามพระราชบัญญัติเทศบาลที่จะจัดขึ้นภายในภาคนี้ ความพระราชบัญญัตินี้เรายังจะต้อง จัก ให้มี กำนันผู้

ใหญ่บ้านอยู่ และเมื่อเราจะจัดการสร้างชาติให้หมดภาระแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านเหล่านี้ อาจจะช่วยราษฎรในตำบลแห่งตน นั้น ให้มีศีลธรรมและประพฤติดียิ่งขึ้น เพราะเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของหมู่บ้าน ก็เมื่อไม่เห็นด้วยหรือไม่สามารถที่จะเพิ่มเติมให้ เป็นไปได้ตั้งนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านนั้นก็จะพากันลาออกเป็นลำดับ ข้าพเจ้าขอตั้งความข้อนใจในข้อนี้ว่าขอให้กรรมวิธีการ ได้ ชัดแจ้งว่า ชัด ช้อง เพราะเหตุใด

หลวงประดิษฐมนูธรรม (ประธานกรรมการ) : ข้าพเจ้าขอพูดในฐานะกรรมการ กรรมการทั้งหมดได้รู้สึกเห็นใจกำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์และสารวัตรกำนันในการที่ได้ทำงานให้แก่ประเทศชาติตามที่ท่านผู้แทน ราษฎรได้แถลงมาเมื่อกัน แต่ว่าเงินเดือนของกำนันและผู้ใหญ่บ้านนั้น เราได้ตั้งไว้ในงบประมาณรวมด้วยกันเป็น จำนวนเงิน ๕๔๔,๕๐๐ บาท ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้นั้นจะได้ระลึกถึงว่า แต่เดิมกำนันมีรายได้มาก ก็เนื่องจากเหตุที่เวลานั้นเราได้มีพระราชบัญญัติเก็บอากรค่าา และพระราชบัญญัติเก็บเงิน รัช ชูปการ

ผลได้ของกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ได้จากอากร
 กำนานและราชูปโภคเป็นส่วนใหญ่ และ
 บัดนี้เราได้เลิกภาษีทั้ง สองนั้นไปแล้ว
 จริงอยู่ผลที่กำนันผู้ใหญ่บ้านจะพึงได้รับ
 ก็หมดไปตามตัวเมียเราไม่มีภาษีเช่นนั้น
 แม้กระนั้นก็ตรัสถามได้ว่าจะอย่างไรที่จะ
 ให้กำนันและผู้ใหญ่บ้านได้มีเงินเดือน
 ตามที่ได้กำหนดไว้แล้ว นอกจากนั้นกำ-
 นันผู้ใหญ่บ้านก็ยังมีโอกาสที่จะได้ส่วนลด
 จากภาษีอากรอย่างใหม่ ดังเช่นในเรื่อง
 เงินช่วยบำรุงท้องที่เป็นต้น นั้นเป็น
 ประวัติกการที่ขอขแรงให้ท่านทั้งหลาย ได้
 ระลึกลง แต่เมื่อพูดถึงฐานะการ
 แล้ว การที่จะเพิ่มเงินเดือนแก่กำนันผู้
 ใหญ่ท่านนั้น กรรมการมีความเสียใจ
 ที่จะทำไม่ได้ ด้วยเหตุว่ากรรมการ
 มีหน้าที่ที่จะต้องตัดหรือเพิ่มเงินเท่านั้น ไม่
 ไซ้จะไปแก้ระเบียบการ ถ้าหากว่าจะไป
 เพิ่มเงินเดือนแก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์
 ประจำตำบล หรือสารวัตรกำนัน ก็
 ต้องไปแก้ระเบียบการ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะ
 ต้องพูดกันต่อไป สำหรับในเรื่องกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้านนั้น เมื่อได้ตัดเงินมาได้
 กรรมการได้เอาไปเพิ่มในสิ่งสำคัญให้
 แก่ราษฎรแล้ว ดังเช่นในเรื่องแพทย์
 สัตว์ หรือในเรื่องช่วยเหลือหุงนุบำรุง

ในทางอื่น ๆ แม้ตั้งไปกำนันผู้ใหญ่บ้าน
 และสารวัตรประจำตำบลเมื่อได้ทราบถึง
 เรื่องที่กรรมการที่ได้กระทำไป ดัง
 เช่นในเรื่องโรคระบาดสัตว์ หรือการชล
 ประทาน กำนันผู้ใหญ่บ้านหรือสารวัตร
 ก็คงจะอนุโมทนาด้วยในการที่กรรมาธิ-
 การได้กระทำไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ควรให้เป็นไปตามที่กรรมการเสนอมา
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เป็นไปตามกรรมการเสนอมา ขอให้
 เลขาธิการสภา ฯ อ่านต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
 จ. กรมโยธาเทศบาล เงินเดือน ค่าใช้
 สอย การจร ฉ. กรมราชทัณฑ์ เงิน
 เดือน ค่าใช้สอย การจร ช. กรม
 สาธารณสุข เงินเดือน ค่าใช้สอย การ
 จจร ซ. กรมอัยการ เงินเดือน ค่าใช้
 สอย การจร อนุมาตรา ๑๓. กระ
 ทรวงยุติธรรม ก. สำนักงานเลขานุ-

การรัฐมนตรี เงินเดือน พ. สำนักงาน
ปลัดกระทรวง เงินเดือน ค่าใช้สอย
ค. ตุลาคม เงินเดือน ค่าใช้สอย

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์):

กรมเจ้าข้าแปรญัตติเพิ่ม การจรซึ่ง
ไม่มีอยู่ในงบ ประมาณ เป็น จำนวนเงิน
๒๐,๐๐๐ บาท ก็ตั้งสร้างศาลจังหวัด
สุรินทร์ใหม่ ศาลจังหวัดสุรินทร์ข้าพเจ้า
พยายามมาตั้งแต่ปีกลายนี้ ทางจังหวัดก็
เตรียมที่เตรียมทางไว้จะสร้างแล้ว แต่ปี
กลายนี้ ก็ คง ไม่ ไ้ งบประมาณ ท่าน
กรมการทำให้ค้อยปีนี้ คือพูดในขณะ
ที่พิจารณางบประมาณปีกลายว่า คอยเอา
ในปีหน้าคือหมายถึงปี ๕๕ ครั้น ถึงปี
ข้าพเจ้าขอให้ไ้งบประมาณมาอีก ทาง
ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสุรินทร์ก็รายงานมา
แต่ทางจังหวัดก็รายงานมาว่าอยู่ในลำดับ
ที่ ๒ ยังไม่สำคัญจึงตัดเสีย ทางรัฐบาล
จึงได้ตัดออก ข้าพเจ้าจึงแปรญัตติเพิ่ม
ครั้น ข้าพเจ้าแปรญัตติเพิ่ม ทาง คณะ
กรมการก็ไม่ยอมเพิ่มให้ ก็เมื่อประ-
ชาชนส่วนมากอยากให้สร้าง ทางผู้พิ-
พากษาศาลจังหวัดสุรินทร์ก็อยาก จะ ให้
สร้าง ข้าพเจ้าก็อยากจะให้สร้าง แต่รัฐ-
บาลเชื่อข้าหลวงประจำ จังหวัด คน เดียว

ไม่ให้เงินสร้างเช่นนี้ ก็เป็นกรรมของ
จังหวัดสุรินทร์ เมื่อกรมการไม่ให้
บอกให้ไปเอาปีหน้า คือปีหน้าเรื่อย ๆ
ไปไม่สิ้นสุด ข้าพเจ้าจึงอยากจะให้สร้าง
ในปีนี้ ขอสภา ข นวินิจฉัยให้เงินแก่
ข้าพเจ้าสร้างศาลจังหวัดสุรินทร์สัก
๒๐,๐๐๐ บาท

หลวงประดิษฐมนูธรรม (ประ-

ชานกรมการ) : กรมการคน
ละชุด ปีที่แล้วมากับปีนี้ แต่อย่างไรก็ตาม
ตามความทรงจำของข้าพเจ้า กรมการ
ในปีที่แล้วไม่ได้ให้เอาในปีนี้ ได้
กล่าวแต่เพียงว่า ให้ ไป ว่ากล่าวกัน ในปี
หน้า การที่จะได้หรือไม่ก็ยอมแล้วแต่
การพิจารณา และอีกประการหนึ่งเงิน
สำรองการก่อสร้างในจังหวัดต่าง ๆ นั้น
ได้ส่งไปให้จังหวัดต่าง ๆ ได้ประชุมกัน
และให้เรียงตามลำดับที่สำคัญ ๑.๒.๓
มา แต่เมื่อคณะกรรมการจังหวัดได้จัด
ให้การสร้างอำเภอท่าตูมจังหวัดสุรินทร์
เป็นลำดับที่ ๑ เหตุฉะนั้นรัฐบาลจึงได้
ตั้งงบประมาณให้ในการก่อสร้างอำเภอ
ท่าตูม อีกประการหนึ่ง ถ้าหากจะเพิ่ม
เงินอีก ๒๐,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าก็ต้อง
ไปตัดในเรื่องสวัสดิภาพ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อ
ว่าถ้าตัดสวัสดิภาพลงแล้วราษฎรจะได้รับ

ประโยชน์จากการนั้นไม่เต็มที่ ก็หวังว่า
ในปีหน้าฟ้าใหม่ท่านคงหาทางต่อไป
และก็คงจะสำเร็จในวันหนึ่งจะเป็นวันที่
ก็แล้วแต่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่กรรมธิการ
เสนอมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ส่วนน้อย เป็นไปตามที่กรรมธิการ
เสนอมา ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน
ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
อนุมาตรา ๑๔ กระทรวงเศรษฐการ
ก. สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี เงิน
เดือน ข. สำนักงานปลัดกระทรวง
เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ก. กรม
เจ้าท่า เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร
ง. กรมทะเบียนการค้า เงินเดือน ค่า
ใช้สอย จ. กรมไปรษณีย์โทรเลข เงิน
เดือน ค่าใช้สอย การจร ฉ. กรม
พาณิชย์ เงินเดือน ค่าใช้สอย

นายปรักษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) :

ตามรายงานการพิจารณาของกรร มธิการ
ว่าด้วยเรื่องเงินเดือนนั้น กรรมธิการ
บันทึกไว้ว่าพิจารณาถึงการขอตั้งตำแหน่ง
ขึ้นใหม่ตามความจำเป็น ใน คุณ ภาพ และ
ปริมาณของงาน ถ้าหากว่าเห็นไม่จำเป็น
หรือไม่สำคัญก็ตัดออกเสีย ใน กรณีนี้น
เฉพาะกรมพาณิชย์ ข้าพเจ้าแปรญัตติตัด
ออกนี้ ก็โดยที่เห็นว่าปริมาณของงาน
นั้นไม่ค่อยจะมี คือไม่ค่อยมีความจำเป็น
ในการที่จะต้องตั้งพาณิชย์จังหวัดขึ้น
และในการตั้งพาณิชย์จังหวัดนั้นยกกลางนี้มี
ผู้แปรญัตติกันมาก คณะกรรมาธิการก็
ทำความเข้าใจกับทางรัฐบาลว่าต่อ ๆ ไป
จะไม่ตั้งขึ้นอีกตามบันทึก ของ กรร มา ธิ-
การเมื่อปีกลายนี้จะขอให้มีเท่าที่มีอยู่แล้ว
เท่านั้นเอง แต่ครั้นมาปีนี้ตั้งขึ้นใหม่อีก
ตำแหน่งหนึ่งข้าพเจ้าจึงแปรญัตติตัดออก
แต่กรรมาธิการก็ไม่ยอมตัด แต่ก็ไม่มี
เหตุผลอย่างไร เพราะตามบันทึก ใน
ตอนต้น จะพิจารณาตาม คุณ ภาพ และ
ปริมาณของงานเหมือนกัน ผลที่ได้จาก
งานข้าพเจ้ายังมองไม่เห็นเลยว่าจะคุ้มกับ
เงินที่เสียไป จริงอยู่แม้เพิ่มขึ้นเพียงตำแหน่ง
เดียวเท่านั้น เงินไม่มากนัก แต่
ถ้าหากว่าเอาเงินนี้ไปบำรุงส่วนอื่นที่จำเป็น
เห็นว่าจะได้ประโยชน์ยิ่งกว่านี้

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้สภาฯ นี้ได้ช่วยรักษาคำมั่นสัญญาที่รัฐบาลเจรจาทำ ความตกลงกับคณะกรรมาธิการเมื่อปี กลายนี้ว่าจะไม่ตั้งอีก เป็นการสมควร ให้ที่ต้อออก

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): เรื่อง ข้า หลวง พาณิชย์ ประจำ จังหวัดนี้ ข้าพเจ้าได้ขอเพิ่มมาในกรม พาณิชย์เพียง ๑ ตำแหน่งเท่านั้น คือจะต้องตั้งพาณิชย์ ที่จังหวัดราชบุรี คือเกี่ยวกับการที่จะ ต้องขยายงาน ของ กระทรวงเศรษฐกิจ เท่านั้น ไม่เฉพาะแต่กรมพาณิชย์อย่าง เดียว กรณีนี้เกิดขึ้นว่าการจดทะเบียน หุ้นส่วนบริษัทต่าง ๆ นั้น แต่เดิมมา เป็นหน้าที่ของเจ้าศาลกระทรวงยุติธรรม รับผิดชอบมาจนบัดนี้ บัดนี้ หุ้นส่วน บริษัทเพิ่มจำนวนมากขึ้น และข้าพเจ้า ได้รับคำร้องเรียน มา จาก กระทรวงยุติธรรมเป็นเวลานานมาแล้วว่าจะรับผิดชอบ ไม่ได้ต่อไป จะเวนคืนหน้าที่นี้มาให้ กระทรวงเศรษฐกิจ ข้าพเจ้าได้พยายาม อย่างยิ่งที่จะรักษาคำพูด แต่เมื่อมาเห็นว่า เฉพาะที่จะรับโอนหน้าที่นี้มาแล้ว จะ ทำในกรณีนี้ อย่างเดียว ก็ จะ ไม่ได้ ประโยชน์มากมายเพียงพอ จึง รวม ไปใน

กรมพาณิชย์ จึงขอตั้งพาณิชย์จังหวัด เฉพาะราชบุรี ๑ ตำแหน่งเท่านั้น

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่- ย่องสอน) : กรรมาธิการได้แก้ไขงบประมาณเพิ่มเติมขึ้น ข้าพเจ้าก็มีความเห็น พ้องด้วย คือว่าควรจะให้เป็นไปตามร่าง ของรัฐบาล ที่เพิ่มงบประมาณของกรม พาณิชย์ขึ้นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะ เพิ่มเกี่ยวพันไปถึงพาณิชย์จังหวัด ข้าพ- เจ้าเห็นว่ากรมพาณิชย์ควร จะ ตั้ง พาณิชย์ จังหวัดให้หมด และ ไม่ควร ให้มีเลย เวลานี้ไม่มีประโยชน์เลย เช่น จังหวัด แม่ฮ่องสอน มีพาณิชย์จังหวัด มีเสมียน พนักงาน แต่ไม่มีอะไร เกี่ยวกับการ พาณิชย์เลย ไม่มีหุ้นส่วนบริษัท ไม่มี สิ้นค้าพื้นเมืองเกิดขึ้น คอยแต่ลอกกราย- งานจากตำรวจชายแดนว่ามี สิ้นค้า ชาย- แดน อะไรผ่าน ไปมา นอกจากนั้น จังหวัดต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าเคยไปมา และ สังเกตดู จะมีบ้างก็เล็กน้อย ควรเป็น งานฝากดีกว่า และซึ่งเป็นงานฝากคณะ กรรมการอำเภอ ซึ่งเวลานี้กรรมการอำเภอ ก็ โอน งาน สอบ สนวน ไปให้ตำรวจแล้ว และงานกรรมการ อำเภอ ก็ จะ เเบา ไป บ้าง และถ้าจะฝากไว้กับกรรมการอำเภอก็จะทำ ได้ ฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่ควรจะตั้งพาณิชย์

จังหวัด เห็นควรจะเลิกพาณิชย์จังหวัด
เสียก็

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า
ควรจะให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยมีเป็นส่วนน้อย เป็นอันว่า
ให้เป็นไปตามร่างที่กรรมการเสนอมา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :

- ช. เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร ช.
- เงินเดือน ค่าใช้สอย การจร (๑๕)
- เงินเดือน ค่าใช้สอย (๑๖) เงินเดือน
- ค่าใช้สอย (๑๗) เงินเดือน ค่าใช้สอย
- มาตรา ๔ ๑. ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ช.
- ๒. ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ๓. ก. ข. ค. ง. จ.
- ฉ. ช. ๔. ก. ข. ๕. ก. ข. ค.
- ง. จ. ฉ. ช. ๖. ก. ข. ค. ง. จ. ฉ.
- ช. ๗. ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ช.
- ๘. ก. ข. ๙. ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. ช.
- ๑๐. ๑๑. ๑๒. มาตรา ๕. ๑
- ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙ ๑๐.
- ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖.

๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓

๒๔. ๒๕. มาตรา ๖ มาตรา ๗

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมดวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาใน
วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ

นี้ควร จะ ออก ใช้ เป็น กฎหมาย ได้ ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง เป็น
อันว่าร่าง พระราชบัญญัตินี้ ออก ใช้ เป็น
กฎหมายได้ ขอพักชั่วคราว

ที่ประชุมหยุดพักเวลา ๑๕.๒๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าได้รับญัตติของนายทวีล อุตล ขอ
ให้เปลี่ยนระเบียบวาระ คือให้พิจารณาร่าง
ข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของ
สภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของนายโมรา ฌกลาง
ขึ้นพิจารณาก่อนญัตติอื่น ๆ เมื่อไม่มีผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมอนุมัติ

นายโมรา ฌกลาง (พังกา) :
การที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างแก้ไขข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎรขึ้นมา ก็

หลักการที่จะแก้ไขระเบียบข้อบังคับการประชุมนั้นให้ดีขึ้น โดยมีเหตุผลเพียงเล็กน้อยเป็นข้อใหญ่ว่า เนื่องจากการแปรญัตติเพิ่มรายจ่ายหรือ รายรับ ในข้อ บังคับการประชุม ข้อ ๖๘ ก. นั้น จะต้องให้รัฐบาล คือท่านนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับรองเสียก่อน และการรับรองเช่นนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะทำให้การงานเราชักช้าลงไป เพราะว่าโดยปกติท่านนายก ฯ หรือผู้แทนของท่านนายก ฯ ก็ได้รับรองเกือบทุกญัตติกันได้ และทรงเห็นว่าเหตุผลอันประกอบอีกว่าเพื่อจะให้สิทธิของสมาชิกชั้น สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงได้ร่างข้อบังคับฉบับนี้ขึ้นมา หวังว่าสภา ฯ คงจะรับไว้พิจารณาด้วยดี

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): รัฐบาลไม่ขัดข้องในการจะแก้ไขข้อบังคับการประชุมและการปรึกษาของสภาผู้แทนราษฎร และการที่ได้แก่มานักทำให้กิจการดำเนินไปสะดวกยิ่งขึ้น เพราะในทุกวันนี้ตามที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว เมื่อได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณแล้ว สมาชิกผู้ใดประสงค์จะแปรญัตติรัฐบาลก็รับรองให้แทบทุกรายเป็นจริงเหมือนดังที่ท่านสมาชิกว่า และเมื่อ

ได้แก้ไขข้อบังคับมาให้ ท่าน สมาชิก รับรองกันเป็นจำนวน ๕ คน และมี ข้อ บังคับไว้ว่าการที่จะเพิ่มรายจ่ายขึ้นใหม่นั้น จะต้องอยู่ในวงเงินที่ขอลด และมีข้อบังคับให้เสนอแปรญัตติในดอกเบียและเงินสงฆ์ใช้เงินกู้และรายจ่ายซึ่งเป็นจำนวนเงินกำหนดให้จ่ายตามกฎหมายเช่นนั้นแล้ว ก็นับว่าข้อบังคับนี้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าได้แก่งตั้งรัฐบาลไม่มีความขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อ ไม่มี ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้โปรดยกมือขึ้น สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันรับหลักการ ส่งกรมการการ ชุด ๓ แปรญัตติภายในกี่วัน

นายโมรา ณ ถลาง (พิจิง): แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อ ไม่มี ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นมติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการอพยพครอบครัวไปทำการกสิกรรม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ นายฟอง สิทธิธรรม นายฟอง

สิทธิกรรมไม่อยู่ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายชวชีพ สุประภาตะนันท์

นายชวชีพ สุประภาตะนันท์ (สระบุรี) : ข้าพเจ้าขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงาน พุทธศักราช ๒๔๘๓ หลักการและเหตุผลนั้น ข้าพเจ้าได้เขียนไว้ชัดแจ้งในร่างพระราชบัญญัติของข้าพเจ้าแล้ว และในการที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ก็โดยมีวัตถุประสงค์ในอันที่จะสร้างความเป็นธรรมระหว่างผู้ซึ่งเป็นลูกจ้างและนายจ้าง ทั้งมีข้อเท็จจริงปรากฏอยู่โดยมากกว่า นายจ้างมักจะเอาอคติเอาเปรียบลูกจ้าง ข้าพเจ้าอาจจะยกตัวอย่างได้ว่า บางแห่งเมื่อนายจ้างเรียกเงินประกันแรงงาน จากลูกจ้างแล้วมักเอาเงินของลูกจ้าง ไปใช้เสียตั้งนี้เป็นต้น ทำให้ลูกจ้างไม่อาจเอาเงินประกันคืนมาได้ ในกรณีเช่นนี้กฎหมายคุ้มครองไม่ชัดเจน ซึ่งไม่อาจทำให้นายจ้างผู้ประกอบกิจการทุจริตนั้นมีความผิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมา เพื่อควบคุมมิให้เอาอคติเอาเปรียบกัน ดังที่ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้ว

ตามหลักการที่ข้าพเจ้าได้เสนอมานี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าบรรดาสมาชิกเพื่อนของข้าพเจ้าทุก ๆ คน และท่านรัฐมนตรีคงจะมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุม ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าว และข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรจะมาจากรัฐบาลมากกว่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าสภาฯ นี้คงไม่ถือว่าข้าพเจ้าส่งร่างพระราชบัญญัตินี้มาโดยข้ามหน้าข้ามตาไป เพราะฉะนั้นหวังว่าคงจะได้รับการพิจารณาด้วยดี

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : ข้าพเจ้าเห็นใจท่านสมาชิกที่เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงานนี้ อันที่จริงก็มีความเห็นร่วมกันที่รัฐบาลได้เคยพิจารณาและร่างพระราชบัญญัติไว้คล้ายคลึงกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว แต่ขณะนี้รัฐบาลยังไม่สามารถที่จะเสนอต่อสภาฯ ได้ เพราะว่าการบริหารนั้นไม่เป็นไปอย่างดั่งที่เรานึก

พระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงานตามที่ท่านสมาชิกเสนอมาฉบับนี้กรวบรวมความได้ว่า เงินประกันแรงงานที่นายจ้างรวบรวมไว้จากลูกจ้างก็คนก็ตาม ถ้ารวบรวมได้จนถึง ๕๐๐ บาท

แล้วให้ฝากคลังออมสิน ถ้าเกิน ๕๐๐ บาทให้ฝากธนาคารในความคุ้มครองของรัฐบาล เงินฝากตามนี้ถ้านายจ้างไปฝากไม่สะดวกก็มอบอำนาจให้นายอำเภอไปฝากให้ภายใน ๗ วัน หลักฐานการฝากก็คือ ตั๋วฝากไว้ที่อำเภอ ดอกผลจากเงินฝากนี้เท่าใดจะต้องแจ้งให้ลูกจ้างทราบทุก ๆ ๓ เดือน และดอกผลซึ่งเกิดจากเงินประกันที่ฝากไว้นี้ จะต้องมาแบ่งให้กับลูกจ้างตามส่วนการถอนเงินนี้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากลูกจ้างและนายจ้างพร้อมกันและต่อหน้านายอำเภอจึงจะถอนเงินได้ ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่เขียนมานี้เป็น ๒—๓ มาตราเท่านั้น ที่จริงง่ายมากน่าจะทำให้สะดวก แต่ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างให้เห็นว่าคลังออมสิน เดียวนี้ก็ไม่มีทั่วไป และธนาคารที่อยู่ในความควบคุมของรัฐบาลตามพระราชบัญญัติก็มี ๒—๓ แห่ง ข้าพเจ้าได้ติดต่อไปยังกระทรวงมหาดไทยแล้ว นายอำเภอมีงานมากมายอยู่ในขณะนี้ ยังไม่สามารถจะปฏิบัติตามนี้ได้ เพราะยอมทราบอยู่แล้วว่า เป็นแต่เงินอย่างเดียวเท่านั้นนำไปฝากคลังออมสินหรือธนาคาร แต่มีหลักฐานอื่น ๆ ซึ่งต้องมีค่าใช้จ่ายมากอยู่ที่จะต้องเก็บรักษาหลัก-

ทรัพย์ไว้ เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยยังไม่รับจะปฏิบัติตามนี้ได้

อีกประการหนึ่ง ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้เห็นว่าการที่เราจะแจ้งให้ลูกจ้างทราบทุก ๆ ๓ เดือนรวมทั้งดอกผลที่ได้จากเงินประกันแรงงานด้วย จะทำได้อย่างไรหรือไม่ หรืออีกประการหนึ่งจะแบ่งกันได้อย่างไร เพราะเหตุที่เราเอาเงินไปฝากธนาคาร สมมติว่าได้มาคนละ ๒—๓ บาท ไปฝากธนาคารธนาคารจะคิดดอกเบี้ยให้ทันทีเมื่อไรธนาคารจะกำหนดว่าเอาไปฝากเท่านี้เท่านี้จึงจะได้ดอกเบี้ย สมมติว่าไปฝากพันบาทจึงจะได้ดอกเบี้ยเช่นนี้แล้ว ดอกเบี้ยจะได้แก่ใครบ้าง และเท่าไร เพราะว่าเงินฝากไม่เท่ากัน และระยะไม่เท่ากัน และเป็นการทำไม่ได้ที่จะแจ้งจำนวนดอกเบี้ยให้ทราบทุก ๆ ๓ เดือน เพราะธนาคารทำไม่ได้เช่นนั้น

อีกประการหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือ ถ้าเราออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปในขณะนี้แล้ว พระราชบัญญัติควบคุมเงินประกันแรงงานนี้ เงินประกันที่อธิบายไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะไปกระทบกระเทือนเงินบำเหน็จชนิดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า โพรวิเด้นฟันด์ (Provident Fund)

นี้ทำกันมากในประเทศเรา บริษัทใหญ่ๆ
 จ่ายปันเงินแก่ลูกจ้างของเขาด้วยไปริ-
 เค้นฟันด์ (Provident Fund) อันเป็น
 วิธีการที่ดีและใช้กันมาก เมื่อออกพระ-
 ราชบัญญัตินี้ไปแล้ว เงินซึ่งหักจากลูก-
 จ้างประจำเดือนซึ่งเอามาเข้า ไปริเณ-
 ฟันด์ (Provident Fund) นี้จะต้องเสีย
 ไปหมด เพราะว่าท่านห้ามไม่ให้หักจาก
 เงินรายเดือนเป็นเงินประกัน น้เอา ไปทำ
 ผลประโยชน์ การคำนวณไปริเณ-
 ฟันด์ (Provident Fund) ที่จะให้กับ
 ลูกจ้างนั้น เขาก็คิดจากดอกเบี้ยซึ่งได้หัก
 ไว้จากลูกจ้างเหมือนกัน

โดยที่รัฐบาลก็มีความเห็นพ้องด้วย
 แต่ทว่ายังมีข้อขัดข้อง อีกหลาย ประการ
 รัฐบาลจึงมีความยินดีที่จะรับพระราชบัญญัติ
 นี้เอาไปพิจารณา ก่อนสภาฯ รับหลัก-
 การ

นายชวัช สุประภาตะนันท์
 (สระบุรี) : ถ้าการรับไปพิจารณานี้
 รัฐบาลมุ่ง จะ ได้มีการ ควบคุมกัน อย่างที่
 ข้าพเจ้าปรารถนาแล้ว ส่วนวิธีการควบคุม
 รัฐบาลจะทำอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าเชื่อ
 ความสามารถเป็นอย่างดี สำหรับร่าง
 พระราชบัญญัติของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้า
 ได้เรียนแล้วว่า จะแก้ไขอย่างไรก็เอา แต่

ถ้ารัฐบาลเอาไปพิจารณาแล้ว จะเอาของ
 ข้าพเจ้าเป็น พระราชบัญญัติสักวันหนึ่ง
 หรือในสมัยประชุมหน้าแล้ว ข้าพเจ้าก็
 พอใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
 เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ รัฐบาลรับ
 ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ในวาระต่อไป
 ไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการ
 ปลุกฝ้ายเพื่อประโยชน์แห่งอุตสาหกรรม
 พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนาย ปรีกษ์
 แก้วปลั่ง

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์):
 ข้าพเจ้าขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติ การ
 ปลุกฝ้ายเพื่อประโยชน์แห่ง อุตสาหกรรม
 พุทธศักราช ๒๔๘๓ เพื่อให้สภาฯ
 พิจารณาว่า ควร จะ รับ หลัก การ หรือ ไม่
 หลักการแห่ง พระราช บัญญัติฉบับ น้มีว่า
 ส่งเสริมการปลุกฝ้ายเพื่อ ประ โยชน์ แห่ง
 อุตสาหกรรมของไทยให้เป็นปึกแผ่นยิ่ง-
 ขึ้น เรื่องนี้เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ใน
 สมัยปัจจุบัน น้ทั้ง ในทาง รัฐบาล และทาง
 สภาฯ มีเจตนาร่วมกันถูกต้องกัน ในอัน
 ที่จะสร้างชาติเพื่อนำ ประเทศ ไปสู่ ความ
 เป็นอารยะ ฉะนั้นเมื่ออุคมคติตรงกันเช่น
 นี้แล้ว เราจึงควรที่จะช่วยกันทำทุก ๆ

ทางในทันที จะนำ ประเทศชาติ ไปสู่ความ
เจริญ กฎหมายฉบับนี้เป็นแม่แรงอันหนึ่ง
หรือนับเป็นเครื่องมืออันหนึ่งของรัฐบาล
ที่จะเพาะความสามารถของบุคคล ยก
ฐานะของบุคคล พินความรู้เก่าของพล-
เมืองซึ่งเคยทำเครื่องอุปโภค เครื่องนุ่ง-
ห่มใช้เองมา แต่ใน สมัยก่อน ให้กลับคืน
จริงอยู่ประชาชนนั้นยอม ไม่ค่อย จะพอใจ
นักในการออกกฎหมายบังคับเขา แต่ใน
การบังคับนี้ เป็น ประโยชน์ แก่ตัวเขาเอง
ข้าพเจ้าเล็ง ผลเลิศ ในการ ที่จะเป็น ประ-
โยชน์แก่ประเทศชาติ ข้าพเจ้าไม่เกรง
ราษฎรจะแข็งจะกล้า โดยหวังดีต่อประเทศ
ชาติ แม้ราษฎรจะตำข้าพเจ้าก็ยอม

ในการ พิจารณา พระ ราช บัญญัติ
ฉบับนี้อาจมีผู้ค้านว่าเป็นการ ตัด เสรีภาพ
ประช เช่นจะถือกร่อน ข้าพเจ้าขอเรียน
ให้สภาฯ นทราบว่่า เมื่อมีกฎหมายขึ้น
แล้วยอม จำกัด เสรี ภาพลง เป็น ธรรมดา
กฎหมายทุกฉบับต้องจำกัด เสรีภาพ ถ้า
หากว่าไม่ต้องการให้ถูกจำกัด เสรีภาพเสีย
เลยก็ ต้อง เกิดมา ใน สมัย ซึ่งมนุษย์ อาศัย
โพรง ไม้ นั้นแหละ จึงจะมี เสรีภาพบริบูรณ์
การบังคับให้ประชาชนประกอบ การอาชีพ
ปลูกฝ้ายเลี้ยงไหมก็ดี ปลูกผักปลูกหญ้า
ปลูกต้นไม้เพื่อประโยชน์แก่ตน เองนั้นก็

ข้าพเจ้าขอ ประทาน โทษที่ จะตั้ง ขู่กลึง
ความเค็ม ข้าพเจ้าเคยเสนอความเห็นเมื่อ
ครั้งเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ และ
กฎหมายในทำนองพระราช บัญญัติ สวน-
ครวก็ ได้ ออกมาแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจ
เป็นอย่างยิ่ง และเมื่อคราวประชุมก่อนนี้
สภาฯ นี้ก็ได้รับหลักการพระราชบัญญัติ
บำรุงพืชอีกฉบับหนึ่งด้วย และหวังว่า
พระราชบัญญัติของข้าพเจ้านี้คงปลุกฝ้าย
สภาฯ คงจะรับหลักการ ด้วยเหมือนกัน
โดยปกติเครื่องกิน เครื่องนุ่งห่มยอม
เป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์ เพราะฉะนั้น
พลเมืองของเราในสมัยก่อนรู้จักทำของกิน
ของใช้นี้แทบทุกครัวเรือน แต่ต่อมาได้
อาศัยใช้ของต่างประเทศ ความรู้เก่าใน
เรื่องปลูกฝ้ายทอผ้าเองนั้นก็ ไม่เอาใจใส่
รัฐบาล สมัย ก่อน ก็ ไม่ได้ ทำนุ บำรุง หรือ
บังคับบัญชาให้ทำ ให้รักษาความรู้ของตัว
ไว้ ปล่อยให้อาศัยของต่างประเทศเรื่อย
มา ผลที่สุด ในสมัยนี้เกือบจะล้มเสียหมด
แล้ว แต่ก่อนนี้เขาทำใช้เองจนเกิดเป็น
ประเพณี โดยเฉพาะที่ข้าพเจ้าทราบ ทาง
ภาคอีสานเกิด ประเพณี ในเรื่อง การงาน
เกี่ยวแก่การทอผ้าปลูกฝ้ายเลี้ยงไหมเหล่า
นี้จนเป็นประเพณีว่า ผู้หญิงทุกคนจะต้อง
ทำฝ้ายเป็น ทอผ้าเป็น ผู้ชายทุกคนจะ

ต้องทำเครื่องมอเกี่ยว แก่การ ทำฝ้าย และ
ทอผ้าเป็น ถ้าทั้งผู้หญิงและผู้ชายทำไม่
เป็น ถือว่าขาดคุณสมบัติของพ่อบ้าน
และแม่เรือน ต่างฝ่ายต่างรังเกียจจะทำ
การสมรสด้วย สมัยประเพณีค้อย ๆ
หมดไป เพราะ อาศัย ของต่าง ประเทศ
ยิ่งในพระนคร ด้วยแล้ว หาผู้หญิง ที่ทอผ้า
เป็น ได้ยาก

ในเรื่องการปลูกฝ้าย กรมเกษตรฯ
ได้เอาใจใส่ ทำนุบำรุง มาช้านาน แล้ว
ราษฎรบางจังหวัดก็เอาใจใส่ เชื้อ ฟัง และ
กระทำตามไปด้วยดี แต่บางจังหวัดนะ
นำไปแล้วเขาก็ไม่ทำตาม แจกเมล็ดพันธุ์
ไปแล้วเขาก็ไม่ปลูก ปลูกแล้วเขาก็ละทิ้ง
เก็บขึ้นมาแล้วก็ไม่เก็บผล ไม่เก็บเมล็ด
ไว้ทำพันธุ์ ผลที่สุดกรมเกษตรฯ แนะ
นำไปแล้วก็ไม่ทำ บางจังหวัดเห็นเช่น
นี้ ทนทานว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วเขา
จะทำกันโดยทั่ว ๆ ไป เพราะว่ากฎหมาย
ฉบับนี้ออกไปแล้ว เป็นการบังคับ ให้เขา
ต้องทำ ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมาย ฉบับนี้
แม้จะออกไปก็ไม่เดือดร้อน เพราะข้าพ-
เจ้าได้เขียนมาโดยยึดหลักพระราชบัญญัติ
สวนครัว เขียนเข้าในรูปเดียวกัน และ
ยังมีข้อผ่อนผันยิ่ง กว่า พระราช บัญญัติ
สวนครัวอีก ทั้งข้าพเจ้าจะขอผ่อนผัน

คือ ในมาตรา ๔ เหมือนกับพระราช-
บัญญัติสวนครัว คือให้เจ้าหน้าที่กำหนด
ที่ ให้เขาทำ เท่าที่สามารถจะทำได้ ใน
มาตรา ๕ ให้คณะกรรมการจังหวัดและ
คณะกรรมการ อำเภอ ภายในเขต จังหวัด
หรือเขตอำเภอแล้วแต่กรณี มีหน้าที่
แจกพันธุ์ฝ้ายของรัฐบาล คือโดยปกติ
กรมเกษตรฯ มีหน้าที่แจกอยู่แล้ว และ
บังคับให้ คณะ กรรมการ จังหวัดและคณะ
กรรมการอำเภอแจกด้วย และมาตรา ๕
บังคับให้เขาเก็บเมล็ดพันธุ์ ไว้ด้วย ตาม
ปกติเขาก็เก็บอยู่แล้ว แล้วก็ให้เขาเก็บ
ไว้ร่วมกับที่เจ้าหน้าที่แจกให้ด้วย มาตรา
๗ ในการสั่ง ให้เจ้าบ้าน ปฏิบัติการใด ๆ
ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้สั่งการตามพระราช
บัญญัตินี้คำนึงถึงภาวะของเจ้าบ้าน จ้า-
นวนบุคคล ที่อยู่ใน ครัวเรือน ตลอดจน
สภาพของที่ดิน เมล็ดพันธุ์ฝ้ายที่จะปลูก
และเหตุอื่น ๆอันควร จะได้รับการพิจารณา
ข้อนี้ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาว่าที่แห่ง
ใดควรบังคับให้ปลูก ที่แห่งใดไม่ควร
บังคับให้ปลูก เหมาะตามสภาพท้องที่
ของประชาชนอยู่แล้ว เห็นว่าไม่เดือด-
ร้อนเหมือนกัน มาตรา ๘ ให้เจ้าพนักงาน
งานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจภายในเขตที่กล่าว
ไว้ในมาตรา ๔ สอดส่องและตรวจตรา

ให้เจ้าบ้านปฏิบัติตามคำสั่ง และให้มี
อำนาจให้คำแนะนำตามสมควร ถ้าปรา-
กฏว่าเจ้าบ้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ตัก-
เตือนเป็น หนังสือ พร้อมทั้ง กำหนดเวลา
อันสมควรที่จะให้เจ้าบ้านปฏิบัติตามคำสั่ง
ภายในเวลาเช่นว่านั้น เมื่อราษฎร ไม่
ปฏิบัติตาม ให้ตักเตือนอีกครั้งหนึ่ง ด้วย
เห็นว่าไม่เป็นการบังคับเข้มงวดเกินไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ ท่านพูดรายละเอียดเกินไป ขอ
ให้เอาแต่หลักการเถิดท่าน

นายปรักษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์):
จนจะหมดอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่ใช่ ก็พอแล้วนี่ท่าน เอาแต่หลักการก็
แล้วกัน

นายปรักษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์):
ข้าพเจ้าจะชี้ให้เห็นว่า พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไม่ทำให้เดือดร้อนเลย คือมีมาตรา
๔ อีกมาตราหนึ่งซึ่งแนะนำเขาเขาไม่ทำตาม
แล้วยังมีการเรียกมา ทำทัณฑ์บน อีกครั้ง
หนึ่ง ไม่ลงโทษทีเดียว เพราะฉะนั้นหวัง
ว่าสภานี้คงจะรับหลักการไม่พิจารณา

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์

(รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรการ ชี-
การ) : รัฐบาลขอขอบคุณท่านสมาชิก
ที่ได้เสนอพระราชบัญญัติ^{นี้}ขึ้นมา โดยมี
เจตนาที่จะให้ได้ประโยชน์แก่ส่วนรวม
เป็นที่ตั้ง ข้าพเจ้าขอสรรเสริญท่าน ที่
ท่านกล่าวว่า ท่านกล้าเสนอพระราชบัญญัติ^{นี้}
ขึ้นมาโดยอาจมีผู้ติเตียนได้ แต่โดย
เจตนาดีของท่านเพื่อ ประโยชน์ส่วนรวม
ท่านจึงได้เสนอมา สำหรับเจตนา^{นี้}ข้าพ-
เจ้าเห็นพ้องด้วยในการที่จะให้ราษฎร ทำ
การเพาะ ปลูกเพื่อ ประโยชน์ตนเองและ
ประโยชน์ส่วนรวม ด้วยนั้นแต่เนื่องด้วย
ฝ่ายเป็นพืชที่ปลูกยากชนิดหนึ่ง เพราะ
ฉะนั้น การที่จะออกพระราชบัญญัติ^{นี้} ไป
เช่นนี้เราน่าจะได้ร่วมกันพิจารณาให้ถ่อง
แท้ทุกแง่ทุกมุมเสียก่อน ข้าพเจ้าเห็นว่า
ทางที่ดีที่สุด รัฐบาลขอรับร่างพระราช
บัญญัติ^{นี้}ไปพิจารณา ในการพิจารณานี้
ก็จะ ได้กระทำร่วมกันกับท่าน สมาชิก
พร้อมกับเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ในการ^{นี้}
เพื่อจะได้ปรับปรุงร่าง^{นี้}ให้เป็นการเหมาะ
สมในการที่ราษฎรผู้ปฏิบัติ จะปฏิบัติได้
สะดวก ตลอดจนการควบคุม ข้าพเจ้า
หวังว่าท่านผู้เสนอคงจะเห็นพ้องด้วยกับ
ข้าพเจ้าเหมือนกันว่าควรให้รัฐบาลรับไป

พิจารณา แล้วเราไปร่วมกันปรับปรุง เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น แล้วจะได้เสนอขึ้นมาใหม่

นายปรีกษ์ แก้วปลั่ง (สุรินทร์) : เมื่อทางรัฐบาลจะเอาไปปรับปรุงใหม่และจะเสนอมานำใหม่อีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นแย้งอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติกันไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการ ทะเบียนคนต่างด้าว พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายเสียร วิบุลากร ผู้เสนอไม่อยู่ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการ เลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายโสภณ สุภธีระ ผู้เสนอไม่อยู่ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของนายเอี่ยม สุภาพกุล

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) : ตามที่ข้าพเจ้าเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ข้าพเจ้าเห็นว่า

ประมวลกฎหมายเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลสงวนไว้มากในการที่จะแก้ไขเพิ่มเติม แต่ว่าในระยะขอมปีหรือในระยะสมัยประชุมสภา ฯ นี้ รัฐบาลก็ได้แก้ไขกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญาไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ให้อำนาจการสอบสวนแก่ตำรวจ ข้าพเจ้าจึงถือหลักก่อนนั้นว่า การแก้กฎหมายหรือแก้ประมวลกฎหมายก็น่าจะได้รับการพิจารณาจากสภา ฯ นี้ต่อไป จึงได้เสนอร่างนี้ต่อมาตามรัฐบาล

การที่ข้าพเจ้าได้แก้กฎหมายมาตรา ๕๘ หลักสำคัญในเรื่องที่ว่า การชันสูตรพลิกศพซึ่งเกิดจากเหตุที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ไปทำให้ราษฎรตายแล้วก็มี การต้องไปชันสูตรพลิกศพกัน การชันสูตรพลิกศพนี้ กฎหมายเดิมคือประมวลฯ ที่ใช้อยู่ นั้น ให้ผู้พิพากษาของศาลซึ่งอยู่ในเขตนั้นไปร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยข้าพเจ้าจึงได้ขอแก้การที่ให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่วินิจฉัยตัดสินคดีไปชันสูตรพลิกศพนั้นเป็นผู้อื่นไป เพราะในหลักการของข้าพเจ้าบอกว่าให้การสอบสวนหรือให้อำนาจในการที่ไปชันสูตรพลิกศพนี้เป็นผู้อื่น นอกจากผู้พิพากษาแล้วข้าพเจ้าพอใจทั้งนั้น ในการที่ข้าพเจ้า

เสนอตามร่างนี้ขอให้ยักการเป็นผู้ขึ้น-
 สูตร ก็เพราะเหตุว่า ยักการเป็นผู้ที่มี
 หน้าที่เกี่ยวข้องกับการคดี เกี่ยวกับการ
 ที่เจ้าพนักงานสอบสวนมาแล้ว ยักการ
 เป็นผู้ที่จะสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องคดี เป็น
 ผู้ที่ไปสอบสวนร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่
 ที่หน้าพูด โดยเฉพาะ ในประมวล
 กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา
 ๑๕๐ ที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขแล้ว มาตรา
 ๑๕๐ นี้ อยู่ในหมวดเรื่องการสอบสวน
 การสอบสวนเรามอบให้ตำรวจหรืออำเภอ
 ที่ยังไม่ได้ออนมากเป็นอำนาจของอำเภอ
 ปลัดอำเภอหรือนายอำเภอเป็นผู้สอบสวน
 กับการสอบสวน อยู่ใน หมวดคดีผู้สอบ
 สอนที่เป็นนายอำเภอหรือนายตำรวจอย่าง
 ประมวล ฯ ที่เราใช้อยู่ทุกวันนี้ จึงไม่
 เห็นพ้องด้วยในกาที่จะเอาผู้พิพากษาไป
 หนึ่งหรือไปทำการสอบสวนร่วมด้วย เพราะ
 ว่าตามรัฐธรรมนูญของเราผู้พิพากษาไม่
 ใ้ผู้สอบสวนหรือเป็นผู้ที่ไปดำเนินคดีใน
 การสอบสวน ผู้พิพากษาเป็นผู้ที่มีหน้าที่
 คัดสินอรรถคดีต่าง ๆ ที่มาถึงศาล ไม่
 ใ้ไปเที่ยวทำงานนอกศาล ในเรื่องนี้
 ข้าพเจ้าเห็นอย่างแน่ใจว่าเป็นประโยชน์
 ึ่งราษฎรและทั้งในหน้าที่ราชการ เพราะ
 ว่าในทางหน้าที่ราชการแล้ว ในการ

ดำเนินกาต่าง ๆ ไม่ควรจะให้อำนาจ
 นั้นไปเกี่ยวข้องหรือไปพัวพันซึ่งกันและ
 กัน โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับในทาง
 อรรถคดี หรือใ้อ่านหนังสือพิมพ์ หรือ
 โฆษณาแล้ว จะเห็นได้แน่ชัดทีเดียวว่า
 ผู้ที่ถูกเจ้าพนักงาน ทำให้ถึงแก่ความตาย
 ลงแล้วมีการชันสูตรพลิกศพกันนั้น เหตุ
 ผลที่เจ้าพนักงานเป็นฝ่ายที่ถูก ทั้งนี้เป็น
 ส่วนมาก คราวนี้ถ้าพิจารณาถึงว่าถ้ามี
 เรื่องผิดขึ้นสักเรื่องหนึ่ง ท่านจะเชื่อหรือ
 ไม่ว่าผู้ที่ไม่ดำเนิน การ สอบ สอน หรือ
 พิจารณาในการ กระ ทำของ เจ้าพนักงาน
 นั้นจะมีเหตุผล หรือมีกิจการที่จะเป็นไป
 ได้อย่างไร

คราวนี้ ถ้าเราเทียบ ถึง เหตุ ที่ เรา
 จะใ้ผลจากความยุติธรรม ความยุติ-
 ธรรมเป็น ของ ราษฎร ซึ่งใ้รับจากศาล
 ศาลเป็นผู้ซึ่งจะใ้ความยุติธรรมแก่ราษ
 ฏรผู้มีอรรถคดีหรือข้อใ้เถียงที่มาสู่ศาล
 ถ้าเอาศาลไปเป็น พยานในการ ชัน สูตร
 พลิกศพ ไปเป็นเครื่องมือของผู้ที่ทำให้
 ราษฎรตายเสียชั้นหนึ่งแล้ว เหตุผลใน
 ทาง อรรถคดีที่ ราษฎร จะใ้รับความยุติ
 ธรรมนั้น ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายคงจะ
 มองเห็นว่าเราจะใ้อะไรจากศาล แต่
 ในเรื่องนี้ อาจจะเป็น ข้อ เกี่ยว ข้องถึงตัว

บุคคล ถือเป็นข้อโต้แย้งกัน เมื่อรู้จักจบ
ถ้าเราจำกัดบุคคล ไม่ถูกหรือเอาบุคคลไป
ใช้ก้าวต่อกันในทางที่ไม่ชอบเช่นนั้นแล้ว
ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่สมควร ราชฎรซึ่งจะ
ได้รับความยุติธรรม จากศาล เมื่อถูก
ศาลไปควบคุมคดีหรือไปควบคุมกิจการ
งานไว้ทั้งหมดแล้ว เป็นการลำบากยิ่งที่
จะดำเนินในทางคดีต่อไปได้

คราวนี้ถ้าพูดโดยเฉพาะผู้พิพากษา
เป็นผู้ที่ น่า จะ ได้รับความไว้วางใจ ของ
จังหวัดหรือของกิจการต่าง ๆ นั้น ก็
เป็นความจริง แต่ว่าหน้าที่ของท่านไม่
ใช้หน้าที่สอบสวน ไม่อยู่ในการสอบสวน
อย่างที่ประมวลวิธีพิจารณาความอาญาบ่ง
ไว้ว่า เรื่องการชันสูตรพลิกศพนั้น เป็น
เรื่องการสอบสวน ไม่ใช่เรื่องการตัดสิน
หรือการพิพากษารวมคดี เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเราควรจะแยกหรือแบ่ง
งานในการสอบสวนคดีซึ่งเราให้ความไว้วางใจ
แก่ตำรวจเป็นเรื่องต่างหากจากศาล
ซึ่งเป็นผู้ที่มี หน้าที่ใน ทางตัดสิน คดีโดย
เฉพาะ

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึง ได้เสนอร่าง
พระราชบัญญัติ^๕ มาสู่สภา ฯ เพื่อจะได้
วินิจฉัยถึงหน้าที่ของผู้พิพากษาและหน้าที่
ของผู้สอบสวนให้แยกกันเสีย เป็นคน

ละเรื่องคนละราว ส่วนในข้อเท็จจริงหรือ
วิธีการที่เจ้าหน้าที่สอบสวนไปปฏิบัติ
และเจ้าหน้าที่พิพากษาเป็นเรื่องข้อเท็จ
จริงทั่ว ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้าจะขอความเห็น
ไม่กล่าวเพราะกล่าวแล้วก็กระทบกระ-
เทือนมาก เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอมาใน
รูปที่แบ่งวิธีการและแบ่งหน้าที่เสียใหม่
ให้ถูกต้อง หวังว่าสภา ฯ นี้คงจะพิจารณา
ด้วยดี

ขุนสมุหราชพิทยาคม (รัฐมนตรี)
: ด้วยหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติ^๕ นี้ ทำให้เป็นหลักการแรกที่ขึ้น
มาสู่สภา ฯ นี้ไม่ เป็นหลักการที่ ๒ ที่
ได้มาสู่สภา ฯ นี้ แต่หลักการเช่นเดียว
กันนั้น สภา ฯ ได้พิจารณาและได้ตก
ไปแล้วครั้งหนึ่งแต่มิใช่ด้วยเหตุที่สภา ฯ
ไม่รับรัฐบาลจึงยังคง จะยืนยันไม่รับ หาก
ได้แต่รัฐบาล มีเหตุผลในทางที่จะ คงไม่
รับอีกต่อไปคงที่จะกล่าวต่อไปนี้

พูดถึงหน้าที่ปฏิบัติในเรื่อง การ
ชันสูตรพลิกศพที่เป็นมาแล้วนั้น ในชั้น
แรกเรามีพระราชบัญญัติชันสูตรพลิกศพ
ภายหลังเราเอาความ นั้น ขึ้นมาบัญญัติไว้
ในประมวลกฎหมายอาญา การปฏิบัติ
ทำนองดังกล่าวนี้ ได้ทำมาเบ็ดเสร็จ ๒๖
ปีแล้ว เหตุการณ์ทั้งหลายหาได้ทำความรู้

สักว่า มีสิ่งใดจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง
กฎหมายนี้

ที่นี้พูดถึงแบบ จะมีความคิดในเรื่องหน้าที ในทางธุรการตุลาการหรือในทางนิติบัญญัติควรจะแยกกันเด็ดขาดเพียงใด หรือควรจะช่วยเหลือร่วมกันได้เพียงใดนั้น รัฐบาลมีความเห็นถึงสิ่งใดซึ่งบัญญัติไว้โดยตรงแต่ละหน้าที่นั้นก็ยอมเป็นไปตามหน้าที่นั้น สิ่งใดซึ่งอาจจะช่วยเหลือกันได้นั้นก็จำเป็นที่จะต้องร่วมและช่วยเหลือกันไป แต่ถ้าพูดกันแล้ว จะมีเป็นของไม่ศักดิ์สิทธิ์จริงหรือ รัฐบาลขอชี้แจงว่า ในสาระสำคัญแยกเช่นนั้นจริง แต่ในกรณีบางอย่างทางปฏิบัติจะต้องพัวพันกันอยู่ และในตำแหน่งของตุลาการหาได้ทำหน้าที่ตุลาการอย่างเดียวไม่ แม้กิจการซึ่งเกี่ยวข้องกันกับธุรการในกระทรวงทบวงกรมของตนก็จะต้องทำยิ่งกว่านี้ รัฐบาลอยากจะชักตัวอย่างให้เห็น เพื่อจะได้ไม่ต้องอธิบายเหตุผลให้ยืดยาวต่อไป รัฐบาลอาจจะกล่าวได้ว่าในเรื่องนี้รัฐบาลแน่ใจว่า หลักอันนี้ได้มาจากอังกฤษ อังกฤษท่านจะเห็นได้ว่าเป็นประเทศประชาธิปไตยซึ่งได้ใช้มานานแล้วและเขาได้มีเรื่องชั้นสูตรพลิกศพนี้เพียงไรนั้น รัฐบาลได้ค้นคว้าและ

ชาวหลักฐานคงจะเรียนให้ท่านเห็น

ในอังกฤษเขามีคณะชั้นสูตรพลิกศพชั้นคณะหนึ่ง เรียกว่า คอโรเนอร์ (Coroner) คอโรเนอร์นี้ประกอบด้วยประมุขตุลาการ และผู้พิพากษาศาลชั้นสูงรวมอยู่ด้วย และในประเทศเมืองชั้นของเขาก็ได้พยายามทำรูปเช่นเดียวกัน การที่ทำเช่นนั้นไม่แปลว่าอังกฤษได้เอาอำนาจ ๓ ฝ่ายนั้นเข้ากะปะปนกันเลย ซึ่งอันที่จริงของเราเป็นเช่นนั้น ที่นี้ข้าพเจ้าได้แถลงว่า วิถีปฏิบัติก็ไม่มีอะไรขัดข้อง โดยหลักการเบียดใหม่นี้ เราก็ไม่มีสิ่งใดที่จะขัดข้อง

ที่นี้ข้าพเจ้าจะชี้แจงถึงในหน้าที่ของตุลาการ ต่อไปว่า ถ้าตุลาการได้มาทำหน้าที่ ชั้นสูตรพลิกศพแล้วจะทำให้การพิจารณานั้นเสื่อมถอยลงไปหรือประการใดนั้น รัฐบาลเห็นว่าไม่มีการเสื่อมถอยลงไปเลย เพราะเหตุว่าการชั้นสูตรพลิกศพที่เราทำในทางธุรการ แต่ในการพิจารณา อรรถคดีเราทำในทางตุลาการ ซึ่งมีวิธีพิจารณาต่างกัน และตัวตุลาการซึ่งได้ทำหน้าที่พิจารณการในเมืองต้นเช่นนั้น ไม่มีบทกฎหมายใด ๆ ที่จะห้ามมิให้ตุลาการนั้นพิจารณาไปได้ด้วยดี นั้นเราเห็นเจตนารมย์ของกฎหมายในประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา^๕นั้นหาได้
รังเกียจตุลาการเช่นนี้ไม่

ท่านเมื่อได้ชั่ง^๕แรงเหตุผล ๓ ประการ
นี้แล้ว ก็อยากจะชั่ง^๕แรงเหตุผลทั่ว ๆ ไป
ว่า การตายโดยฉัตรธรรมชาติ เช่นฆ่า
กันตายเช่นนี้ ถ้าในทางบ้านเมืองได้ทำ
ไปด้วยความเรียบร้อย ก็แปลว่าในทาง
บ้านเมืองให้ประกันอันสูงสุดแก่พลเมือง
ในชาติ ผู้ซึ่งไปร่วมทำงานถ้าได้มีหลาย
ฝ่ายไปร่วมรู้เห็นกันด้วยเช่นนี้แล้ว การ
ประกันความปลอดภัยในเรื่องเกี่ยวแก่ชีวิต
อันสูงสุดของประชาชนนั้นก็ย่อมจะได้ผล
เต็มที่ แต่ถ้าหากว่าเราแยกเสียว่าเป็น
ฝ่ายเดียวทำแล้ว เราก็จะแลเห็นได้ง่าย
ว่าฝ่ายเดียวเป็นผู้ประกัน แต่ที่ว่าเกี่ยว
ทางฝ่ายรัฐบาลยอมให้ฝ่ายตุลาการเข้ามา
เป็นผู้คา^๕ ประกัน เหตุการณ์อีกคนหนึ่ง
เช่นความปลอดภัยอย่างไหนจะดีกว่ากัน
หวังว่าท่านสมาชิกผู้เสนอคงจะเข้าใจดี
เพราะฉะนั้น รัฐบาลไม่มีอันใด นอกจาก
ขอยืนยันว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
รัฐบาลไม่สามารถที่จะรับหลักการได้

นายจำลอง ดาวเรือง (มหา-
สารคาม) : ร่างพระราชบัญญัติของ
สมาชิกที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยใน
หลักการ โดยมีเหตุผลดังนี้

ข้าพเจ้าได้ฟังคำ อภิปราย ของท่าน
รัฐมนตรีและคำของผู้เสนอแล้ว มีใจ
ความสำคัญว่า ฝ่ายเสนอต้องการแยก
อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการออกจาก
กันให้ได้ และทางท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจง
ว่า อำนาจบริหารและตุลาการนั้น ใน
บางกรณีก็แยกกันไม่ได้ แต่ในบางกรณี
ก็มีทางที่จะช่วยเหลือและร่วมมือกันได้
และท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงเหตุผลว่า ได้
ปรึกษาและค้นคว้ามาตามแบบอย่างของ
ประเทศอังกฤษ ว่าในการชั้นสูตรพลิก
ศพของประเทศอังกฤษนั้น ประมุขของ
ศาลสูงสุดได้เป็นกรรมการในการชั้นสูตร
นั้นด้วย ข้าพเจ้าจึงมีข้อข้องใจต่อไปว่า
ขณะนี้เรามีได้มีการ ปกครอง อย่างแบบ
อังกฤษ และท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อไป
ว่าตลอดจนถึง เมืองชั้น ของ อังกฤษ ก็ได้
กระทำดังนี้ ข้าพเจ้าขอเรียน ต่อที่
ประชุมนี้ว่าเราไม่จำเป็น จะต้องปฏิบัติ
ตามระเบียบของอังกฤษและเมืองชั้นของ
อังกฤษแต่อย่างไร การปกครองของ
ประเทศไทยน่าจะเป็นไปในรูปพิเศษกว่า
ประเทศอื่น ๆ และจะเลือกอย่างดีที่สุด
มาใช้

ถ้าจะพูดในหลักการแล้ว การให้
อำนาจผู้พิพากษามาควบคุมในการชั้นสูตร

พลิกศพในคดีที่เรียกว่า วิสามัญฆาตกรรม นั้นเป็นประการหนึ่ง ที่จะทำให้ความยุติธรรมเสื่อมถอยลงไป เราอย่าลืมว่ามนุษย์ปุถุชน ถ้าหาไปร่วมการกระทำเช่นนั้นแล้ว แม้ว่าคดีนั้นจะเป็นความจริงและความไม่จริงเพียงใดก็ย่อมเห็นไปด้วยเสียงข้างมาก จริงอยู่ที่ท่านรัฐมนตรียืนยันว่าไม่มีบทบัญญัติใด ๆ ให้ผู้พิพากษาจำต้องปฏิบัติไป นอกเหนือจาก ความยุติธรรม แต่ก็อาจจะเป็นไปได้ ตามที่ท่านสมาชิกที่เสนอมานี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า หากเราได้แยก อำนาจตุลาการ และ อำนาจบริหาร อย่างเด็ดขาดตามรูปที่ได้ออกมา ความยุติธรรม ในเรื่องการสอบสวนคดีที่เป็น วิสามัญฆาตกรรมก็จะได้ผลดีขึ้น แต่ในประการที่สำคัญที่สุด ที่ข้าพเจ้ายินชมนก้านนี้ เจ้าพนักงานสอบสวนของเรา ยังไม่มีคุณ ภาพดีพอ ที่จะให้ความไว้วางใจแก่ประชาชนได้ อย่างคดีที่โอนไปให้ตำรวจแล้ว คดีฆาตกรรมของเราดูเหมือนว่าจะมีมากขึ้น ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสไปสอบสวนที่ศาลว่าจะมีมากขึ้นหรือลดลง แต่ข้าพเจ้าเดาเอาว่า เมื่อโอนการสอบสวนไปให้ตำรวจนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าจะมีการฆ่ากันมากขึ้น และข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้เป็นไปตามหลักการของผู้เสนอที่เสนอมานี้

นายไสว อินทรประชา(สวรงค์-โลก) : ในการที่มีท่านสมาชิกเสนอขอแก้ไข ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้พนักงานอัยการ ทำหน้าที่ในการค้นสูตร พลิก ศพ วิสามัญฆาตกรรมแทนผู้พิพากษานั้น ถ้าว่าถึงในแง่ส่วนตัวของผู้พิพากษาและว่าถึงในการ ปลดภาระหน้าที่ให้น้อยลงแล้ว กระทรวงยุติธรรมก็ไม่มีอะไรจะขัดข้อง แต่เมื่อได้พิจารณาถึง ความมุ่งหมาย อันยิ่งใหญ่ของผู้พิพากษา มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับในเรื่องนี้นั้นก็โดยเหตุที่ว่า คดีวิสามัญฆาตกรรมนั้น เป็น เรื่องที่เจ้าพนักงาน ฝ่ายปกครองกระทำร้ายราษฎรถึงแก่ความตาย เพราะฉะนั้น จึงต้อง มีการ สอบสวน และในการสอบสวนนั้น ก็เพื่อที่จะค้นคว้าข้อเท็จจริงว่าเจ้าพนักงานที่กระทำร้าย ราษฎร ถึงแก่ความตายนั้น มีผิดหรือไม่ผิด และเสนอให้เจ้าพนักงาน อัยการ สั่ง ฟ้อง หรือ ไม่ฟ้อง เจ้าพนักงานที่กระทำร้ายราษฎรนั้น ความประสงค์ของกฎหมายแล้ว ข้อความสำคัญก็เพื่อให้ผู้พิพากษาเป็นคนกลาง และเป็น ผู้ ทรง ความยุติธรรมและเป็นที่ยอมรับได้เข้าร่วมเห็นในเรื่องนี้ด้วยพูดอย่างง่าย ๆ ก็คือว่าเป็นการประกันในสิทธิเสรีภาพและความเป็นความตายของ

พระราชราษฎร ส่วนเวลาเป็นผู้แทนราษฎร
อยู่ การที่ ผู้แทนราษฎร จะ สนับสนุนหรือ
ปกป้องเกี่ยวกับสิทธิอันนี้ไว้ให้แก่ราษฎร

ในฐานะที่ข้าพเจ้าได้เข้าไป อยู่ใน
กระทรวงยุติธรรม ข้าพเจ้าได้ทราบ
เรื่องราวของกระทรวงยุติธรรมมี อยู่เป็น
อันมาก มีผู้พิพากษาโรงเรียนมาว่า ใน
การที่เขาต้องไป ชั้นสูตรพลศึกษาวิสามัญ
ฆาตกรรมนั้น เป็นการลำบากยากเข็ญ
เป็นต้นว่า จะต้องเดินทาง ค้างคืน ค้างวัน
บ้าง ช้าช้าขี้นมา บุกนำลุยโคลนบ้าง ซึ่ง
บางครั้งมาถึงกับเจ็บป่วยมา ซึ่งทั้งนี้เขา
อยากจะให้กระทรวงยุติธรรม ขอลอนตัว
ในเรื่องนี้เสีย ว่าโดยหลักแล้ว ท่านรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็น่าที่จะ
สนับสนุนในการนี้ เพราะว่า เป็นพระเดช
พระคุณแก่ผู้พิพากษาอยู่เหมือนกัน แต่ว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ไม่มีความเห็นด้วย ก็โดยคำนึงถึงและ
เห็นว่าในการที่ผู้พิพากษาเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ตัวนั้น ในฐานะที่เป็นคนกลางและเป็น
คนที่ราษฎร นับถือเลื่อมใสว่าเป็นผู้ดำรง
อยู่ในความยุติธรรม ซึ่งจะเลือกเฟ้นและ
และการพิจารณาในข้อเท็จจริงไม่ให้ฝ่าย
ปกครองกระทำร้ายราษฎรถึงแก่ความตาย
ได้โดยง่าย ๆ กระทรวงยุติธรรมจึงเห็น

ว่า ถึงแม้ผู้พิพากษาจะลำบากบ้างในบาง
ครั้งบางคราวก็ดี แต่เพื่อประโยชน์แก่
ความสุขความสมบูรณ์ของราษฎร และ
เพื่อเป็นหลัก ประกัน ความปลอดภัยของ
ราษฎรแล้ว กระทรวงยุติธรรมจึงยินยอม
ให้ผู้พิพากษากะทำหน้าที่ยังอยู่

มีคำกล่าวของท่านสมาชิกว่าเป็น
การยากที่ผู้พิพากษา ฯ ซึ่งไปนั่งในการ
ชั้นสูตรพลศึกษาวิสามัญฆาตกรรมแล้ว
ถ้ามีการฟ้องร้องคดีในศาล ผู้พิพากษา
จะลำบากใน การที่ จะออก ความเห็นและ
ตัดสิน คดี นั้น กระทรวงยุติธรรมได้
พยายามแก้ไขดังนี้ คือว่าในการที่ผู้พิ-
พากษาออกไปชั้นสูตรพลศึกษาวิสามัญ
ฆาตกรรม กระทรวงยุติธรรมสั่งห้าม
มิให้ผู้พิพากษา ออกความเห็นในการชั้น-
สูตรว่าเจ้าพนักงานผู้นั้นผิดหรือไม่ผิด คือ
ว่าร่วมในการสอบสวนข้อเท็จจริง เช่น
แสดงเหตุของการตายและพฤติการณ์ของ
การตาย และผู้ตายอยู่ที่ไหนเช่นนั้นเป็นต้น
แต่ว่าจะว่าเจ้าพนักงานผิดหรือไม่ผิด นั้น
เราห้ามมิให้ผู้พิพากษาออกความเห็น นี้
เป็นประการหนึ่งที่แก้ไขข้อที่หน้าที่ผู้พิ-
พากษาจะมาพิจารณาคดี อีกประการหนึ่ง
คดีวิสามัญฆาตกรรมนั้นจะถูกฟ้องในโรง
ศาล ถ้าหากว่าศาลนั้นผู้พิพากษามีอยู่

๓ นาย ผู้พิพากษาคนที่ออกไปชั้นสูตร พลิกศพนั้น ห้ามไม่ให้หนึ่ง พิจารณาคดี นั้น ซึ่งเป็นกรทำให้คดี วิสามัญฆาตกรรมได้ ดำเนิน ไปด้วยดีอยู่เหมือนกัน

ในที่นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าในการที่ กฎหมายฉบับนี้ใช้อยู่นั้นเป็นหลักประกัน แก่พระราชกรณียกิจเป็นอันดีอยู่แล้ว ไม่ ควร ที่ผู้แทน ราชฎ จะ ยก สิทธิ อันนี้ ให้หมดไปเสีย จึงเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นคร ราชสีมา) : ในการที่ข้าพเจ้าขอแก้ไข ร่าง ประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความ อาญาฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีความเห็นแน่ว่า หลัก ประกัน ในเสรีภาพและสิทธิ ของ ราชฎที่จะมาหาศาลซึ่งเป็นชั้นสุดท้าย นั้น จะ ได้รับ ความชอบธรรมอัน สูง สุด ถ้าหากว่า ท่านผู้ เป็น ใหญ่ ใน กระ ทรวง ยุติธรรม จะได้ทราบ พฤติ การณ์ และเหตุ ผลอย่างที่ท่านกล่าวนั้นว่า ผู้พิพากษา ของเรากล่าวว่าถูกจับไปเป็น พยาน และ ไปนั่งในการสอบสวนคดีนั้นแล้ว ท่าน จะมาเห็นด้วย ความยุติธรรมของราชฎ นั้น ในทางจิตใจก็อาจจะเห็น ได้ดีว่า สิทธิ และ เสรีภาพ ซึ่ง จะ ให้ ประกัน แก่ ราชฎนั้นจะเป็นอย่างไร ในเรื่องนี้เกี่ยวกับ ตัวบุคคล อย่างที่ ข้าพเจ้า ได้ กล่าว มา

แล้ว แต่ว่าก็น่าสนใจชนิดนี้ ซึ่งจะมีผู้ที่ อยู่ใน กระ ทรวง ยุติธรรมมารับ ภาระ ใน การ ที่ จะ ประกัน ความยุติธรรม ให้แก่ ราชฎ แต่ว่าในการประกันเช่นนี้ ราชฎก็น่าเสียใจซึ่งจะประกันกันนอกศาล ไม่ใช่ประกันกันในศาล ข้าพเจ้าเห็นว่า จะ ให้ผู้พิพากษา ไป ประกัน ความตาย บุคคลนอกศาล ก็เป็นการประกันความ ยุติธรรมของบุคคลในศาลอันไหนจะดีกว่า กัน ศาลเป็นผู้ที่จะรับพิจารณาคดี เมื่อ เอาศาลไปเป็นพยาน เอาศาลไปนั่งใน การ พิจารณา ชั้น สูตร พลิก ศพ เสียแล้ว ท่าน เห็น หรือ ว่า นี้ แหะละ จะเป็น ประกัน ของความยุติธรรมที่จะได้รับ จากผู้พิพากษา ไม่ใช่ศาล ข้าพเจ้าจึงยืนยันหนักหนา ว่า ความยุติธรรมและเสรีภาพของราชฎ ที่ต้องเสียชีวิต ไปด้วย วิสามัญ ฆาตกรรม คือ การ ตาย โดย ถูก เจ้า พนักงาน ทำ นั้น ให้ได้ ประกัน พิเศษ ขึ้นอีกสักหน่อยเถิด และอย่าไปประกันกันนอกศาล มาประ- กันในศาล อย่าไปนั่งสอบสวนกันนอก ศาล นี่เป็นความเห็นของข้าพเจ้า

โดยเฉพาะถ้าพูดถึงแบบ นี้ข้าพเจ้า ยืนยันหนักหนา ว่าแบบ นี้มันเพื่อผู้ พิพากษา ไม่ใช่ผู้ที่ไปสอบสวนคดี การ สอบสวนชั้นสูตรพลิกศพประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติไว้ใน
 เรื่องการสอบสวน ไม่ใช่เรื่องการพิจารณา
 และพิพากษาคดี เพราะฉะนั้นเราจะ
 ยืนยันเอาแบบนั้นไปได้ ซึ่งไม่ถูกความประ
 สงค์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งจะให้ผู้พิพากษา
 มีอิสระ มีอำนาจ มีสิทธิพิเศษในการ
 พิจารณาคดีนั้น แต่จับท่านไปพิจารณา
 นอกศาลเสียก่อนเช่นนี้เป็นการชอบแล้ว
 หรือ ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะ
 แกร่ง หรือว่า ตัดตอน หน้าที่วิธีการอย่าง
 เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ออกเสีย และโดยเฉพาะ
 เรื่องนี้ก็ได้มีการโต้เถียง พูตจาปริกษา
 หรืออีกนัยหนึ่งน้อย ก่อนที่ข้าพเจ้าได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา ข้าพเจ้า
 ได้สอบสวนทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งวิธีการ
 และปฏิบัติการทุกอย่าง ไม่มีใครที่จะ
 ปฏิเสธในเรื่องแบบ ซึ่งว่าควรจะไม่ให้
 ผู้พิพากษาไปนั่งเป็นพยานในการสอบ-
 สอนคดีเรื่องนี้แล้วเสนออธิบดีกรมอัยการ
 อย่างที่ท่านว่านั้น โดยเฉพาะพูดถึงหลัก
 การ ข้าพเจ้าไม่ได้เจาะจงเอาอัยการหรือ
 อัยการจังหวัดโดยเฉพาะ

ท่านผู้มั่งเกียรติกี่หลาย ข้าพเจ้า
 เสนอกระตาศาษาขาวๆ มาให้ท่าน ท่านเลือก
 เอาเถิด ขอให้พ้นไปจากผู้พิพากษาเท่านั้น

เอง ถ้าจะเป็นประกันสิทธิเสรีภาพ
 ของราษฎร ข้าพเจ้าเอาทั้งนั้น ซึ่งให้
 พ้นไปจากผู้พิพากษาซึ่งจะเป็นชั้นสุดท้าย
 หรือ ชั้น สูงสุด ซึ่ง ราษฎร จะมา ขอ ความ
 ยุติธรรมได้ในศาล ในการทำนอกศาล
 ขออย่าให้ท่านผู้พิพากษาไปทำเลย ขอ
 ให้มาทำงานในศาลเถอะ ข้าพเจ้าจึงเขียน
 อย่างกว้าง ๆ ว่าในงานสอบสวนชั้นสุดท้าย
 พลิกศพนี้ ขอให้พ้นหน้าที่ของศาล นอก
 จากนั้น จะเอา อย่างไร ข้าพเจ้ายอมทั้งนั้น
 นี้เป็นความมุ่งหมายของข้าพเจ้า

นายสรอย ณ ลำปาง (ลำปาง):
 เรื่องนี้ ซึ่ง ข้าพเจ้าเป็น ทนาย อาจ จะเล่า
 เรื่องให้สภาฯ นี้ฟังว่า เหตุการณ์มีอย่างไร
 และเสียใจที่จะต้องมาค้ำกันเช่นนี้ คือว่า
 การ สอบ สอน ฉกศกรม วิสามัญ นี้ก็เป็น
 การสมควรแล้วที่จะให้ผู้พิพากษาไปร่วม
 ด้วย ผู้พิพากษาที่อ้างมาว่า ไปทำงาน
 นอนค้างวันค้างคืน นั้นไม่ใช่กฎหมาย
 เป็นความเห็นตเห็น้อย เมื่อเป็นผู้พิพาก
 ษาก็ต้องเห็น้อยบ้าง และอีกประการหนึ่ง
 ข้าพเจ้าอยากจะเล่าเรื่องสักเล็กน้อย คือ
 ว่าครั้งหนึ่งที่ศาลฎีกาได้ตัดสินลงโทษ ไป
 ข้าพเจ้าจำได้ เจาหน้าที่ตำรวจไม่ใช่ว่าเป็น
 คน ที่มี ธรรมะ ธรรม ไม่ทุกคน.....

ประ ธานสภาผู้แทนราษฎร :
อย่าไปอธิบายเป็นเรื่องๆ เลย รวบรวมเอา
แต่หลักการ

นายสรอย ณ ลำปาง (ลำปาง):

ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับทางรัฐบาล และ
ขอที่ข้าพเจ้าจะเล่าให้ฟังก็คือว่า ตำรวจ
ได้ยิงเขา ช้าง หลัง แล้วก็ บอกว่าเขา ต่อสู้
บาดเจ็บล้มตายน้อยอยู่แล้ว ท่านจะเอา
อัยการกับตำรวจซึ่งอยู่ในกระทรวงเดียว
กัน แม้แต่กระทรวงมหาดไทยก็ไม่เห็น
ชอบด้วยแล้ว รัฐบาลก็ไม่เห็นด้วยแล้ว
รายงานกันทั้งสองฝ่ายแล้ว จะเอาความ
ยุติธรรมมาจากไหน อย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติ
นี้ยังไม่ควรรับหลักการ

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

- อภัย สรสิทธิ์
- เสกถ เจตสมนา
- ขุนอนุสรภรณ์
- ทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม
- หลวงราษฎรวิรุฬหกิจ
- เจลา เตาตานนท์
- ขุนบรรษัทกรภิกคิตติ

ประ ธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ได้ก็มี
ปรายมามากแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประ ธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน

ประ ธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ที่เห็นว่าควรรับหลักการมีเป็นส่วนใหญ่
เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอัน
ตกไป

ในการประชุมคราวหน้า วันพฤ-
หัสที่ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา หมด
เวลาเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา

- ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร ผู้ตรวจรายงาน
- ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ ..
- ดิน จุฑารพ ..
- วิศิษฐ์ ลูกอินทร์ ..
- สุนันท์ ลิฬลากร ..
- เล็ก จารุณัฐ ..
- สุพันธ์ จิตรภักดิ์ ..

ม.ล. ต้อย ชูมสาย

พ.ต. หลวงขจรกลางสนาม

พันธ์ มุสิกศาสตร์

หลวงประสิทธิ์นรกรรม

กวตหุ้มแพร

ตรวจแล้ว // //

คหกรรมบดี
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร